

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

X legislatura
Segon període

Sèrie C - Número 61
22 de març de 2013

Comissió de de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Presidència de l'l. Sr. Antoni Balasch i Parisi

Sessió núm. 3

Dossier

SUMARI

Composició de la comissió (tram. 412-00006/10)	p. 3	post de la corporació per al 2013 (tram. 322-00019/10, 322-00020/10 i 322-00021/10)	p. 12
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre l'accessibilitat dels continguts televisius per a les persones amb discapacitat (tram. 323-00010/10)	p. 5	Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre els convenis laborals de la corporació (tram. 322-00022/10) (retirada)	p. 14
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el model territorial de cobertura informativa (tram. 323-00007/10)	p. 6	Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el pressupost per al 2013 (tram. 322-00026/10)	p. 15
Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el garantiment de la cobertura informativa a tot el territori (tram. 323-00012/10) p. 7		Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'efecte d'establir una taula salarial amb retribucions màximes per al personal directiu (tram. 322-00016/10)	p. 16
Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació actual de les corresponalsies de TV3 a les Terres de l'Ebre, el Pirineu i la Catalunya del Nord (tram. 322-00018/10)	p. 8	Pregunta al Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el sou dels càrrecs directius (tram. 313-00002/10)	p. 17
Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tancament de les delegacions territorials abans de tenir el pressupost per al 2013 (tram. 322-00025/10)	p. 9	Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el documental «Negre» (tram. 323-00008/10)	p. 19
Pregunta al director de Catalunya Ràdio sobre el sistema de gestió comercial de la publicitat a Catalunya Ràdio (tram. 323-00013/10)	p. 10	Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre el fet de dedicar el programa <i>Àgora</i> al tema de l'espionatge (tram. 323-00011/10)	p. 20
Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el dèficit del 2012 (tram. 322-00015/10)	p. 11	Pregunta al director de Televisió de Catalunya sobre la presència de l'opinió del Partit Popular de Catalunya als informatius de TV3 (tram. 323-00009/10)	p. 21
Preguntes al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pressu-		Pregunta al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el contingut de l'entrevista	

→

al president de la Generalitat després del partit entre el F. C. Barcelona i el Milan (tram. 322-00027/10) p. 22

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre la situació actual de la recepció de TV3 a les Illes Balears i al País Valencià (tram. 322-00017/10) p. 23

Preguntes

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el document «La necessitat de valorar amb rigor el servei públic de la CCMA i la seva fragilitat» (tram. 322-00023/10) i sobre el manifest «La CCMA, eina insubstituïble en la normalització lingüística del català» (tram. 322-00024/10) p. 24

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 3

La sessió s'obre a les deu del matí i nou minuts. Presideix Antoni Balasch i Parisi, acompanyat del vicepresident, Oriol Amorós i March, i de la secretària, Núria Ventura Brusca. Assisteix la Mesa la lletrada Esther Andreu i Fornós.

Hi són presents els diputats Albert Batalla i Siscart, David Bonvehí i Torras, Lluís M. Corominas i Díaz, Joan Recasens i Guinot, Elena Ribera i Garijo i Maria Dolors Rovirola i Coromí, pel G. P. de Convergència i Unió; Sergi Sabrià i Benito i Teresa Vallverdú Albornà, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Núria Parlon Gil, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca, Santi Rodríguez i Serra i Marisa Xandri Pujol, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Marta Ribas Frías, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Jordi Cañas Pérez, pel G. P. de Ciutadans, i David Fernández i Ramos, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, Brauli Duart i Llinares; el director de Televisió de Catalunya, SA, Eugeni Sallent i Garriga, i el director de Catalunya Ràdio SRG, Fèlix Riera i Prado.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Preguntes amb resposta oral als òrgans de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.

El vicepresident

Iniciem la sessió.

Abans de començar hauríem de tractar tres qüestions d'ordre: la primera faria referència a una ampliació de l'ordre del dia, que ens ha demanat el Grup de Convergència i Unió, atès que ja ha designat una persona per presidir aquesta comissió. Per tant, el primer seria dir si estan d'acord amb l'ampliació de l'ordre del dia.

(Pausa.)

Entenc que sí.

Composició

de la comissió (tram. 412-00006/10)

I atès que la proposta..., la tinc aquí. La Mesa del Parlament ens ha fet arribar un escrit del portaveu de Convergència i Unió que diu: «Jordi Turull i Negre, portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, d'acord amb el que estableix l'article 40 del Reglament del Parlament, comunica que el diputat Antoni Balasch i Parisi ha estat designat president del Grup Parlamentari de Convergència i Unió per a la Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais.»

Podem ratificar aquesta presidència? Sí?

(Pausa.)

D'acord.

Doncs, si els sembla, fem dues qüestions d'ordre, i després fem el canvi, eh? La primera són modificacions de l'ordre del dia que ens han fet arribar. Demana, el Partit Popular, si la pregunta 19 pot substanciar-se la primera. Hi ha cap inconvenient?

(Pausa.)

D'acord.

Després, el Grup de Convergència i Unió demana que es facin juntes les preguntes 7, 8 i 9. No hi ha cap inconvenient? (Pausa.)

I, després, els representants de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais demanen que la pregunta 16 es faci després de la pregunta 10. La pregunta 16 és del Grup de Convergència i Unió. Hi ha cap inconvenient per part del Grup de Convergència i Unió?

Albert Batalla i Siscart

No, no..., cap inconvenient.

El vicepresident

Cap inconvenient. I, després, demana que les preguntes 15 i 17, que són del Grup d'Esquerra Republicana i del Grup de Ciutadans, es facin després de la 16, per agrupar tot el que són temàtiques de personal, just després de quan s'hagi parlat de pressupostos, abans d'entrar a parlar de qüestions de programació i de contingut. Ens sembla lògic que aquestes temàtiques vagin juntes. Si els grups d'Esquerra i de Ciutadans no hi tenen cap inconvenient, ho farem així. Sí?

(Pausa.)

I les preguntes 20 i 21, si es poden substanciar conjuntament. Són del Grup de Convergència i Unió.

Albert Batalla i Siscart

Cap problema.

El vicepresident

Cap problema. I, finalment, hi havia una..., han quedat clars els canvis d'ordre del dia? Sí?

(Pausa.)

Hi havia una qüestió d'ordre que volia plantejar el Grup Socialista...

Núria Parlon Gil

Sí, gràcies. Vaig demanar, per poder argumentar una de les preguntes que avui formularé, la possibilitat de poder passar un vídeo, un minutatge de vídeo.

I m'agradaria demanar al conjunt de portaveus de la resta de forces polítiques d'aquesta comissió que, malgrat que hi ha precedents en d'altres comissions de no poder fer servir material audiovisual, ateses les característiques i la necessitat d'aquesta comissió per poder argumentar algunes de les preguntes que formulem, doncs, poguéssim arribar a un acord, de tal manera

que la Mesa del Parlament pugui fer una excepció en el cas de la nostra comissió, i que puguem utilitzar el visióat de material audiovisual per poder argumentar millor les preguntes que formulem.

El vicepresident

Gràcies. Si li sembla, abans de donar veu als diferents portaveus, diré que, com a president en funcions de la Mesa, la gestió que vam fer va ser consultar a la Mesa del Parlament si existia alguna decisió de la Mesa en aquest sentit o algun precedent. La Mesa ens va indicar que hi havia dues ocasions en què s'havia pronunciat la Mesa a favor de l'ús de mitjans audiovisuals per part de compareixents, però no així per part de diputats, tant després d'una petició del Grup Popular fa tres legislatures, com d'una petició de Ciutadans, la darrera legislatura.

Per tant, el precedent era negatiu, hi havia una decisió de la Mesa en negatiu en aquest sentit. I ens va semblar que, abans d'autoritzar el Grup Socialista que utilitzés aquests mitjans en aquesta comissió, era necessari elevar la consulta a la Mesa. Tinc entès que la portaveu socialista ha elevat un escrit a la Mesa en aquest sentit. I, per tant, la Mesa dimarts que ve, doncs, abordarà la qüestió i resoldrà el que hagi de resoldre.

Dit això, si hi ha algun portaveu que vulgui manifestar la seva posició al respecte? *(Pausa.)*

Sí, senyor Cañas...?

Jordi Cañas Pérez

Sí, más allá de la decisión que corresponde a la Mesa, me gustaría que, desde los presidentes de los grupos presentes en esta comisión, nos manifestásemos a favor o en contra de la utilización de dichos medios audiovisuales, como mínimo para que quede constancia de cuál es la posición de cada uno de los grupos parlamentarios, entendiendo que esta es una comisión singular, especial, en la que se tratan temas que realmente pues explicarlos oralmente cae en el absurdo, cuando se pueden ejemplificar o, simplemente, exponer con el soporte adecuado. Y que más allá, repito, de la decisión de la Mesa, sería conveniente que los aquí presentes manifestemos cuál es nuestra posición.

El vicepresident

Doncs, els diferents portaveus. Senyor Sabrià...

Sergi Sabrià i Benito

Bé. Manifestar el nostre acord respecte al fet que es puguin utilitzar aquests mitjans. Crec que a poc a poc s'hauria d'estendre a totes les comissions, però si alguna és la idònia per posar-ho en funcionament, segur que és aquesta. Per tant, mostrar la nostra voluntat que sigui així.

I, en tot cas, mostrar-nos-hi a favor.

El vicepresident

Senyora Xandri...

Marisa Xandri Pujol

Sí, també des del Partit Popular de Catalunya, doncs, mostrar el nostre suport a aquesta proposta del Partit Socialista.

Gràcies.

El vicepresident

Senyora Ribas...

Marta Ribas Frías

Evidentment, totalment d'acord, no només en..., evidentment, si aquesta comissió és la que hauria d'iniciar-ho, però no només aquesta comissió, sinó que pugui ser possible en qualsevol de les comissions utilitzar material audiovisual. Que estem en una societat audiovisual, potser que ens hi anem adaptant.

El vicepresident

Senyor Fernández...

David Fernández i Ramos

A favor.

El vicepresident

Senyor Batalla...

Albert Batalla i Siscart

Bé. Nosaltres estem d'acord que se'n pugui parlar en el lloc on se n'ha de parlar, que és en la Mesa de Portaveus, i que es puguin tenir en compte també totes les peticions que s'han fet al llarg de les darreres legislatures, on posicions polítiques que ara són molt proclius a la utilització de mitjans audiovisuals per part de diputats, doncs, les havien negat sistemàticament.

Per tant, crec que és bo que això es pugui parlar allà on es pot decidir finalment, que és en la Mesa de Portaveus.

Gràcies.

El vicepresident

Bé. Ateses totes les qüestions d'ordre, i entrant en l'ordre del dia ordinari, donem per acabada aquesta presidència fugaç, i donem lloc a la que correspon.

(Pausa.)

El president

Esperarem un moment que vinguin els compareixents de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, si us plau.

La sessió se suspèn a un quart d'onze del matí i un minut i es reprèn a un quart d'onze i tres minuts.

El president

Bé. Bon dia a tothom. Malgrat que la comissió ja s'havia iniciat formalment amb el punt de l'ordre del dia afegit, en tant que nou president de la Comissió de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, vull agrair, en primer lloc, la confiança dipositada en la meva persona, tant per part del meu grup parlamentari, Convergència i Unió, com per la resta de diputats del Parlament, amb els quals m'uneix, amb tots, una bona relació.

Dir també que, en primer lloc, m'agradaria donar la benvinguda tant al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, senyor Brauli Duart; al director de Televisió de Catalunya, senyor Eugeni Sallent; al director de Catalunya Ràdio, senyor Fèlix Riera; a la resta de membres també de la corporació que els acompanyen, igual que als mitjans de comunicació aquí presents, com als convidats, com a tots vostès.

Sàpiguen que per mi serà un honor i una gran responsabilitat presidir-la, que l'accepto de bon grat. I m'agradaria fer-ho amb el reconeixement, i també amb el rigor i l'equanimitat que ho va saber fer l'anterior president, ni que fos només per una sola comissió, que va ser el senyor Lluís Recoder, que s'ha distingit sempre per aquestes grans virtuts, entenc –rigor i equanimitat. Per tant, si podem arribar a ser-hi serà un gran honor per la meva part.

Sense més, penso que el que hem de fer és iniciar els punts de l'ordre del dia, les preguntes d'ordenació, amb el benentès –per al rigor i control del temps– que disposarem de cinc minuts, repartits dos i mig per a l'intervinent, per a la pregunta, i dos i mig per a la resposta. Els anirem controlant. I, per tant, entenc que cadascú es dosificarà el temps com millor cregui oportú per fer-ho. Però intentarem ser escrupolosos en el control del temps, per intentar que tot plegat..., doncs, no acabéssim mai, no?

Per tant, passariem, ja, al primer torn de preguntes, que fa referència a la cobertura informativa territorial de Televisió de Catalunya, amb preguntes al director de Televisió de Catalunya, i que proposo, tal com ja s'ha dit inicialment –i que tots els grups s'hi han manifestat d'acord–, d'agrupar els punts 1, 2, 3 i 4.

Per tant, i per dur a terme aquesta, doncs, passem la paraula, en primer lloc, a la senyora Marta Ribas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds.

(El president dóna la paraula a Marisa Xandri Pujol.)

Marisa Xandri Pujol

President, una qüestió... És que ens interessaria que el diputat Calbó fes la primera pregunta. Havíem demanat una modificació de l'ordre del dia.

(El president dóna la paraula a Santi Rodríguez i Serra.)

Santi Rodríguez i Serra

Havíem acordat que la 19 seria la primera.

El president

Que fos la primera, diu? *(Pausa. Veus de fons.)*

Doncs, la 19.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre l'accessibilitat dels continguts televisius per a les persones amb discapacitat (tram. 323-00010/10)

Doncs, d'acord; començarem per la número 19, per tant, que és la pregunta al director de Televisió de Catalunya, i que la formularà el senyor Pere Calbó. És així? *(Pausa.)* D'acord.

Pere Calbó i Roca

Bé. Gràcies, president. El passat 20 de febrer el Consell de l'Audiovisual de Catalunya va aprovar una instrucció general sobre l'accessibilitat als continguts audiovisuals televisius. Recordem que el CAC té la potestat d'adoptar instruccions generals de caràcter vinculant adreçades als prestadors.

De fet, aquesta instrucció fa el següent. Per una banda, desenvolupa els percentatges de subtitulació que estableix la llei, que són del 90 per cent per a les televisions públiques. Sobre l'obligació legal d'emetre continguts d'audiodescripció fixa una emissió mínima de deu hores setmanals per a les televisions públiques. I, finalment, també fixa deu hores setmanals d'emissió de continguts interpretats en llengua de signes catalana per a les televisions públiques. Fonamentalment fa això. Després estableix un règim sancionador, etcètera, i de comunicació, si hi ha algun tipus d'excepció a l'hora de poder establir aquests percentatges.

Precisament, un dels fonaments d'aquestes obligacions legals és que el dret de les persones amb discapacitat a participar en la vida social i cultural està vinculat, precisament, a la prestació de serveis audiovisuals accessibles.

I, per tot això, nosaltres volíem preguntar al director de Televisió de Catalunya, senyor Sallent, per una banda, com valoren vostès, com a prestadors, aquesta instrucció. Sabem –i així el CAC ho ha ficat de manifest– que en l'aprovació d'aquesta instrucció es va establir un període d'informació pública i de participació. I, en aquest sentit, també voldríem saber i voldríem preguntar-li si Televisió de Catalunya va participar-hi d'una forma activa i quines van ser les seves aportacions.

I, per altra banda, tot i reconèixer que ja Televisió de Catalunya està treballant en aquest àmbit, si ja es compleixen aquests percentatges que estableix la instrucció, o, en el seu cas, quin és el camí que encara manca per recórrer i quins seran els mitjans que esmerçaran per assolir-lo.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Pere Calbó. Li donem, doncs, la paraula al director de Televisió de Catalunya, el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA
(Eugeni Sallent i Garriga)

Bon dia. Televisió de Catalunya ha estat, lògicament, treballant per l'aplicació d'aquesta normativa i pel desplegament de tot el reglament que el CAC, diguem-ne, ens ha fet arribar. I he de dir que hi estem treballant en diversos àmbits, i que, a més a més, Televisió de Catalunya és segurament la televisió en tot l'Estat espanyol que més avançada està en aquest sentit i que més treballa per fer arribar, diguem-ne, el servei públic de comunicació audiovisual a tothom, tant a la gent que és cega –i que, per tant, l'audiodescripció és una alternativa–, com a la gent que és sorda –que amb la subtitulació els donem resposta, eh?

Estem treballant també en un sistema de *software* de traducció automàtica que ens permeti avançar més ràpidament en tot el tema de la subtitulació. Els objectius que es marquen en aquest reglament de percentatges, doncs, són ambiciosos, i estem treballant, certament, per assolir-los. Però, en aquest sentit, per exemple, una de les coses que té TV3 en aquests moments en marxa és el servei A la carta, que ja ofereix el sistema de subtitulació, eh?, per posar, diguem-ne, alguns dels exemples en què estem treballant.

El president

Senyor Pere Calbó, vol replicar? Sí? *(Pausa.)*

Doncs, li passo la paraula.

Pere Calbó i Roca

Reconeixent ja la tasca feta... I, per tant, aquí no es posa en dubte, però sí que li demanàriem un xic més de concreció. És a dir, quin és l'horitzó temporal que vostè preveu en l'acompliment d'aquests objectius, i si podria concretar, almenys numèricament, ni que sigui aproximadament, en quins percentatges ens estariem movent en aquests moments per part de Televisió de Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Pere Calbó. Si vol contestar el senyor Eugeni Sallent...

El director de Televisió de Catalunya, SA

En aquests moments a TV3, amb el tema de la subtitulació, estem per sobre del 50 per cent, i avançant, sobretot, en aquest sistema i en aquesta tecnologia que ens permeti fer una traducció automàtica, una interpretació automàtica per poder fer la subtitulació d'una manera més eficient, més ràpida. Però, com pot imaginar-se, això requereix també recursos. I, per tant, ho

anem fent a mesura que anem podent. Però en aquests moments TV3 està per sobre del 50 per cent.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre el model territorial de cobertura informativa (tram. 323-00007/10)

Passaríem, doncs, ara sí, a fer el que correspon al bloc de les preguntes 1, 2, 3 i 4. I, per tant, en primer lloc, fóra la pregunta número 1. I per aquest motiu li passem la paraula a la senyora Marta Ribas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Una qüestió prèvia. Entenc que no estan agrupades, aquestes quatre preguntes: 1, 2, 3 i 4. No hem decidit pas que s'agrupessin, si no ho tinc mal entès.

Senyor Sallent, el passat 1 de març coneixíem, per un comunicat de la corporació, el tancament de les delegacions i les corresponsalies de TV3 a les Terres de l'Ebre, Pirineus i Catalunya Nord. La decisió, com bé sap, ha generat crítiques i protestes i mobilitzacions, tant als territoris com també entre els professionals de la corporació. Crítiques que compartim, perquè considerem que es posa en crisi la visualització de la realitat d'aquests territoris; tres territoris especials, molt específics, que se'ls posa en crisi aquesta visualització si se'ls deixa descoberts o coberts amb mitjans inadequats. I, per tant, es posa en crisi la tasca de treballar per la cohesió territorial, i també social, a Catalunya, que durant tants anys ha fet Televisió de Catalunya. I les solucions alternatives i improvisades que s'han posat a partir d'aquestes mobilitzacions ens fan la impressió de ser un nyap i, a més, temporal.

M'imagino que ens argumentarà motius econòmics per aquesta decisió, però tocant aquests tres territoris –Ebre, Pirineus i Perpinyà– el que toquen és un model de cobertura territorial informativa.

Senyor Sallent, veiem que són canvis de gruix. Creiem que el que estan fent és un canvi de model territorial. Quin és aquest nou model territorial de cobertura informativa a Televisió de Catalunya?

El president

Moltes gràcies, senyora Ribas. Passem la paraula al senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bé. El model d'informació territorial que segueix TV3, com no pot ser un altre, queda ben definit –queda ben definit– en la llei com en el mandat marc, ambdós aprovats en aquest mateix Parlament, i també en

el llibre d'estil de la mateixa casa, que és d'obligació, diguem-ne, d'autoobligació, eh?

En aquest sentit, la Llei de comunicació audiovisual diu que ha de garantir l'equilibri territorial –la informació. El mandat marc parla de la diversitat local i comarcal, quant a les necessitats de reflectir la diversitat local i comarcal. I en el llibre d'estil també fa un incís especial a demanar l'atenció a tot el territori, des de les perspectives nacional, comarcal i local. I li ben asseguro que aquest és l'objectiu amb el qual treballem.

I, per tant, nosaltres pretenem donar resposta i informació del territori i des del territori.

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent. Li queden uns segons, senyora Ribas, si vol... Sí? *(Pausa.)* D'acord.

Marta Ribas Frías

Bé. Està clar que no compartim que ho estiguin complint amb aquestes mesures. Tampoc compartim que aquesta mesura sigui la mesura adequada per fer l'estalvi, perquè el que estan estalviant és mig milió d'euros, dels 44 i mig en produccions externes que hi havia aquest any.

Per tant, senyor Sallent, si no és per estalvi, si no és per canvi de model en la cobertura territorial, les nostres sospites clares... És perquè estan preparant un ERO –un expedient de regulació d'ocupació. I, per tant, qualsevol excusa del fet que hi ha producció externa, a l'hora de tocar el personal propi de la casa... És el que estan, doncs, esvaint amb aquesta mesura. I mentre no ens diguin el contrari, aquesta continuarà sent la nostra sospita.

El president

Moltes gràcies, senyora Ribas. Té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bé. Jo penso que el tema aquest del model territorial, justament, diguem-ne, no té res a veure amb el que vostè planteja. Jo li he comentat quins eren els eixos i quines eren les obligacions com a televisió pública i servei públic de qualitat quant a la informació territorial. Li he explicat per quins eixos ens regiem. I també ara li comento quina és l'oferta de programació que nosaltres tenim per atendre tota aquesta informació. I la tenim a través dels telenotícies comarques, per un costat, i de la informació que ve des del territori en el 3/24.

Aprofito per, a més, desmentir categòricament i rotundament que tinguem qualsevol objectiu de suprimir el *Telenotícies comarques* del canal TV3. Ho dic perquè aquesta és una informació que ha aparegut en algun lloc, i res més lluny de la nostra voluntat; al contrari, eh?

I també voldria dir i reivindicar que, amb la incorporació d'informació des de les delegacions en el 3/24 –que s'ha produït des de fa pocs mesos–, estem oferint més informació del territori que mai.

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre el garantiment de la cobertura informativa a tot el territori (tram. 323-00012/10)

Passem a la pregunta número 2, que és la pregunta que formula el senyor Albert Batalla, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Senyor Albert Batalla, si us plau.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, senyor president. I enhorabona per aquesta nova responsabilitat al capdavant de la Mesa d'aquesta comissió. Benvinguts també a totes les persones que ens acompanyen: els compareixents, la resta de membres del consell de govern de la corporació, també els membres dels comitès d'empresa de Catalunya Ràdio i de TV3, i els mitjans de comunicació que ens segueixen.

És evident que Televisió de Catalunya té una vocació, des del seu naixement, de ser una televisió nacional. I això vol dir, evidentment, tenir una cobertura informativa homogènia a tot el territori, que faci que especialment aquells territoris amb menys població –i, per tant, amb menys massa crítica– tinguin també la seva presència activa en els programes informatius i, especialment, en els telenotícies de la nostra televisió pública.

Durant molts anys aquesta cobertura informativa en determinats territoris del país s'ha estat fent amb persones que no estaven en plantilla –o no estan en plantilla– de Televisió de Catalunya, no cobren una nòmina directa, per dir-ho així, de TV3, sinó que són autònoms o són productores que des del territori han cobert aquesta informació.

TV3, des d'una perspectiva d'organització dels seus propis recursos, i també des d'una perspectiva de reorganització laboral de la casa, doncs, ha decidit prescindir d'aquestes productores externes, o d'aquestes persones autònomes que estaven fent la feina fins ara en el territori. I val a dir que, pel que jo conec, una feina molt ben feta i que crec que cal reconèixer, perquè realment ha estat així, com a mínim el que jo tinc més a prop. Vostès saben que jo sóc del Pirineu. I, per tant, en aquest cas, la gent que hi ha hagut i que fins al dia 31 serà al Pirineu, doncs, ha fet molt bona feina. Però, evidentment, aquesta decisió ha generat neguit per part del territori, per veure com això, doncs, més enllà de la qüestió laboral, se suplia, sobretot per no traïr, en cap cas, l'objectiu inicial ni l'objectiu principal que té una televisió com TV3, que és poder donar cobertura informativa a tot el territori.

En aquest sentit, s'han anat produint, ja des del primer moment, doncs, comunicacions i decisions des de la corporació i des de Televisió de Catalunya per garantir aquesta qüestió. Recordo que el mateix dia 28, quan es va fer pública aquesta qüestió, ja hi va haver una nota per part, en aquest cas, de la corporació catalana que deia que quedava garantida amb mitjans propis la cobertura informativa al territori. I a poc a poc també s'ha anat desgranant una solució alternativa.

Ens poden explicar una mica quin ha estat el procés i, sobretot, quins són els objectius d'aquesta reorganització?

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Albert Batalla. Té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Sí, a veure, per cobrir tota la informació territorial i, per tant, donar aquest servei, TV3 té delegacions a Lleida, a Girona, a Tarragona i a la Vall d'Aran; delegacions que estan ben nodrides, des d'un punt de vista de recursos professionals i de professionals: 14 persones a Lleida, 16 a Girona, 14 a Tarragona i 2 a la Vall d'Aran.

I ara, recentment, posarem en marxa pròpiament les corresponsalies de l'Ebre i el Pirineu amb recursos propis, amb un periodista i un operador de càmera a cada un dels llocs. En aquest cas, en el Pirineu, concretament a la Seu d'Urgell, i per donar cobertura a tota l'àrea del Pirineu, la Cerdanya, els Pallars, l'Alt Urgell i Andorra, amb l'Anna Figuera, i amb el Saül Grau, d'operador de càmera. I, en el cas de l'Ebre, amb en Víctor Sorribes i en Martí Mestres, com a operador de càmera.

Entenem que, d'aquesta manera, estem donant resposta a les necessitats d'informació del territori des del territori, fins i tot, a través d'un acord amb la mateixa Generalitat de cessió d'espais, que permeten que estiguem físicament allà i que, per tant, estiguem molt més a prop d'on passa o d'on s'ha d'explicar la mateixa informació.

Aquest és el model que hem impulsat, el de fer-ho amb recursos propis. Ens sembla que d'aquesta manera garantim millor la qualitat i el servei.

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la situació actual de les corresponsalies de TV3 a les Terres de l'Ebre, el Pirineu i la Catalunya del Nord (tram. 322-00018/10)

I passem a la pregunta tercera, que la formularà el senyor Sergi Sabrià, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. (*Veus de fons.*) Doncs, la senyora Teresa Vallverdú...

Teresa Vallverdú Albornà

Hola, bon dia. Jo insistiré en aquesta qüestió, que es va repetint, cosa que el que fa és mostrar l'alt grau de preocupació que provoquen determinades decisions.

El consell de la corporació va aprovar fa unes tres setmanes desvincular-se de les productores d'informatius que encara quedaven al territori, que complien la funció del que podem considerar subdelegacions. Fins aquell moment no s'havien tancat ni Terres de l'Ebre, ni Pirineu, ni Catalunya Nord, perquè es considerava que les feines que tenien encomanades no es podien cobrir amb personal de la plantilla de TV3, ni des de les delegacions, ni des de Sant Joan Despí.

Nosaltres, ja, al Ple del Parlament, vam exposar clarament que era una mesura que no compartíem, i que, malgrat que la situació actual és complicada i que calia prendre decisions difícils, aquestes mesures en cap cas no podien anar en detriment del servei públic.

Nosaltres pensem i opinem que no es pot, de cap manera, eliminar els serveis fonamentals en la missió de servei públic fixats pel mandat del Parlament i per la Llei de la corporació.

La presència permanent de Televisió de Catalunya a Terres de l'Ebre, a Pirineus i a Catalunya del Nord ha d'estar garantida, perquè no es poden excloure ciutadans per raó de territori; tots han de tenir accés a la informació i presència als mitjans públics en igualtat de condicions. Per tant, és indispensable cobrir i representar tots els territoris de parla catalana.

Però, com que recentment hem tingut notícia que sí que es cobreixen les corresponsalies de Terres de l'Ebre i dels Pirineus, voldríem saber de quina manera es cobriran, si seran delegacions estables o es tracta d'una mesura provisional que no garanteix el manteniment de la cobertura informativa en el futur.

El senyor Sallent ja ha explicat com es cobriria el Pirineu també. I volíem insistir si el Pallars es cobrirà des del Pirineu –un territori amplíssim. A veure com es pensa fer.

I, després, també voldríem saber com s'ha fet el procés per destinar-hi els professionals.

I una qüestió que ens preocupa moltíssim és que encara queda la Catalunya del Nord sense corresponsalia, i amb la idea que es cobreixi des de la delegació de Girona.

El conseller de la Presidència es va comprometre en seu parlamentària a reconsiderar la situació de la

Catalunya del Nord. I, per tant, volem saber en quina situació es troba aquest tema i com es porta a terme aquesta voluntat de reconsiderar-ne el tancament.

I una altra qüestió lligada a aquesta. Com que una de les missions de TV3 és la promoció de la cultura i de la llengua catalanes, també voldríem saber com es garanteix en el cas del Pirineu, i com es garantiria en el cas de l'obertura de la corresponsalia de la Catalunya del Nord, el manteniment de la diversitat lingüística, el manteniment de la varietat pròpia del territori, i d'una visió pròxima al territori.

Relacionada amb aquesta qüestió de la cobertura del territori, també ens agradaria que ens informés sobre el paper de la XAL, com es garantiria la unitat de criteris periodístics, lingüístics i de qualitat entre les televisions que la formen i TV3.

I també parlaven abans del *Telenotícies comarques*. Ha dit que no l'eliminarien, però voldríem saber si se'l pensa tocar d'alguna manera.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Vallverdú. Atès que la pregunta està formulada al president del consell de govern de la corporació, li passem la paraula al senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (Brauli Duart i Llinares)

Bon dia a tothom, primer de res. President, enhorabona per la nova responsabilitat. I, si la senyora diputada no hi té cap inconvenient, li demanaria al director de Televisió de Catalunya que fes la resposta. El que vostè prefereixi.

(El president dóna la paraula a Eugeni Sallent i Garriga.)

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bon dia. A veure, la presència, tal com explicava, està garantida, i és amb vocació que sigui definitiu, naturalment, eh? Per tant, millorar la presència allà, amb recursos propis, amb personal propi, amb locals i amb mitjans per poder cobrir el territori.

Des del Pirineu –i, per tant, en principi, des de la Seu d'Urgell, que és el lloc on tindrem pròpiament la corresponsalia–, pretenem cobrir els dos Pallars, i també, diguem-ne, la Cerdanya pròpiament dita i Andorra. I des de la Vall d'Aran intentem cobrir també l'Alta Ribagorça. Aquest és el planteig que fem.

És cert que la Catalunya Nord, Perpinyà, en principi es cobreix des de Girona, amb el personal que tenim i amb els recursos que tenim a Girona. Entenem que està a una hora de camí. I aquesta és la idea. Això no vol dir que de cara al futur no puguem estudiar altres alternatives, però el plantejament avui és aquest.

A més, en el tema que em comentava de com podem atendre la diversitat lingüística en aquests territoris,

justament, una de les coses que hem valorat en el procés de selecció que hem iniciat..., bé, que hem iniciat, que hem portat a terme de publicitat perquè s'hi presentessin els voluntaris i els professionals. El que s'ha valorat, lògicament, era el coneixement del territori i el fet de dominar i conèixer i parlar la varietat lingüística, diguem-ne, de cada un d'aquests territoris. I crec que ho hem pogut cobrir amb professionals de primer nivell i que compleixen bé aquests requisits.

De les quatre places que estàvem buscant per cobrir tant l'Ebre com el Pirineu, hem tingut onze sol·licituds. I el procés ha sigut un procés que s'ha fet obert a tots els treballadors, i que hem pogut, diguem-ne, finalment concloure amb èxit, perquè hi ha hagut, afortunadament, doncs, prou voluntaris per presentar-s'hi i per poder seleccionar entre els millors.

El president

Gràcies.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el tancament de les delegacions territorials abans de tenir el pressupost per al 2013 (tram. 322-00025/10)

Atès que no hi ha temps per repreguntar, perquè l'hem esgotat –hem passat tretze segons–, passem a la pregunta número 4, que és la pregunta que formularà Núria Parlon, en nom del Grup Parlamentari Socialista. Per tant, quan vulgui.

Núria Parlon Gil

Sí, moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. Desitjar-li molts èxits al capdavant de les seves responsabilitats com a president.

I a mi aquí simplement m'agradaria fer una referència a la carta que ens ha fet arribar, en aquest cas, el president del consell de govern de la corporació, on, amb relació al tancament de les delegacions, remarcava que les informacions estaven allunyades de la realitat i que realment el que s'havia produït simplement era una finalització de la reducció contractual de les productores privades, i que es faria la cobertura amb professionals interns.

Malgrat no compartir la decisió, simplement m'agradaria remarcar, en aquest sentit, que el dia 22 de febrer, si no ho recordo malament, vam tenir una comissió de control, en la qual diferents grups parlamentaris vam fer preguntes amb relació al Pla de viabilitat, amb relació a les mesures que aquesta corporació hauria de prendre amb relació a personal, estalvi. I no vam rebre cap tipus d'informació relacionada amb un tema d'aquesta transcendència.

Per tant, a la conclusió a què podem arribar és: o que bé aquesta és una decisió presa a contracorrent, improvisada, i que, per tant, doncs, s'hauria d'haver pres d'altra manera, sense qüestionar, com he dit anteriorment, cap part d'aquesta. No la compartim, perquè

creiem que no es garantirà la cobertura de la mateixa manera que s'havia fet fins ara, perquè, si no, estariem en una situació pitjor.

És a dir, aquesta és una comissió de control, on tenim representació els diferents grups parlamentaris. I, per tant, decisions d'aquest tipus és prou desagradable que ens les trobem en mitjans de comunicació com a alertes, havent tingut pocs dies abans una comissió on aquest tema s'hauria d'haver, si més no, anunciat i tractat, precisament, per evitar aquestes informacions, en aquest cas, allunyades de la realitat.

Per tant, el que sí que m'agradaria formular en aquesta pregunta és que evitem aquestes situacions d'improvisació i que, per tant, decisions del calat territorial que tenen les decisions d'aquest tipus, doncs, que, evidentment, si es produeixen a prop de les sessions de control, es puguin..., o que rebem la informació, per evitar, en aquest cas, que aquestes informacions no siguin allunyades de la realitat, com vostè diu. Perquè, si no, lamentablement, ens veiem abocats a pensar que se'ns amaga informació, o bé que s'actua de forma improvisada.

El president

Gràcies, senyora Núria Parlon. Té la paraula, doncs, el senyor Brauli Duarte.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Bé, bon dia. Senyora diputada, en primer lloc, em sap greu que tingui aquesta impressió. Perquè, en realitat, del que vostè afirma, algunes coses, jo crec, pel que s'acaba d'explicar..., podem veure que, primera, no parlem de tancament de delegacions, perquè mai havien existit delegacions ni a Pirineus ni a Terres de l'Ebre de Televisió de Catalunya. El que hi havia eren uns contractes amb unes productores privades o amb uns professionals externs, que cobrien la informació d'aquell territori.

La segona és que, amb les decisions que s'han pres, tal com s'ha explicat, no només es mantenen les garanties d'aquesta cobertura informativa, sinó que, almenys des del nostre punt de vista, es millora, i es millora substancialment. Perquè, per primera vegada en trenta anys, hi haurà presència física en el territori de professionals de Televisió de Catalunya.

La tercera. Quan jo en la carta deia que aquestes informacions que s'havien anat traslladant no s'ajustaven a la realitat, ho feia perfectament conscient del que signava, perquè tots havíem pogut llegir durant aquells dies afirmacions del tipus que deixàvem sense cobertura informativa les Terres de l'Ebre i les comarques dels Pirineus. Res més lluny, no només de la nostra intenció, sinó de la realitat. Com a algú se li pot passar pel cap que Televisió de Catalunya renunciï a donar la cobertura informativa del que passa en una part del territori de la nostra nació? Això ni entra dintre la lògica ni, naturalment, s'ajusta a la realitat. Per això vaig tenir interès a remarcar-ho.

I, per últim, la petició que vostè em fa d'informar aquí, a la comissió. Doncs, miri, dir-li que nosaltres tenim la voluntat permanent d'informar de tot allò que estigui al nostre abast i que vostès ens preguntin –absolutament de tot. De fet, ho estem fent aquí. I si aquest tema, com d'altres, aquí no ha sortit, entenc –entenc– que és perquè, d'una banda, nosaltres no hem considerat que tingués el calat suficient per poder-lo tractar, i, d'altra banda, doncs, perquè no ha sortit dintre de les preguntes i les respostes que s'han plantejat. Uns dies abans havíem també fet una altra decisió relacionada amb la resta del territori, i no havia tingut la repercussió d'aquesta.

Per tant, em sap greu, però li puc garantir que la cobertura està radicalment garantida en tot el territori de la nostra nació.

El president

Bé. Doncs, atès que el temps està esgotat per les dues parts, passariem, doncs, ara al segon bloc de preguntes, que són les relacionades amb el pressupost i finançament de la corporació.

Abans, però, per al bon govern, i atès que els membres de la corporació no estaven entre nosaltres quan s'ha modificat l'ordre del dia, si m'ho permeten, ho recordaré, per tal del millor govern de tots plegats. Es tracta del fet que agrupariem els punts 7, 8 i 9, que són preguntes formulades totes pel senyor Albert Batalla, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Hi ha un canvi en l'ordre del dia, que és: després del punt 10 anirien les preguntes 16, 15 i 17, per aquest ordre –després del punt 10 les preguntes 16, 15 i 17, per aquest ordre. I després també, que agrupariem les preguntes 20 i 21, també formulades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió –les dues agrupades. D'acord?

(Pausa.)

Pregunta

al director de Catalunya Ràdio sobre el sistema de gestió comercial de la publicitat a Catalunya Ràdio (tram. 323-00013/10)

Doncs, ara sí, passariem a la pregunta número 5, al director de Catalunya Ràdio, formulada pel senyor Albert Batalla, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Senyor Albert Batalla, té la paraula, si us plau.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, president. La qüestió vinculada als pressupostos, no només pel que fa a l'aportació al Govern, sinó també pel que fa a la recerca de publicitat per part dels mitjans públics... Doncs, evidentment, no estan situades en un entorn com en el que vivim, que és un entorn de crisi, un entorn amb dificultat econòmica. Això no treu que tant TV3 com Catalunya Ràdio hagin de fer un esforç important també en la recerca de recursos externs, a través de la publicitat.

I, per aquest motiu, ens consta que Catalunya Ràdio, des de fa uns mesos, ha iniciat una nova línia estra-

tègica en la recerca d'aquests actius publicitaris. I ha intentat, doncs, fer una gestió més autònoma, més directa per part de Catalunya Ràdio, i, per l'altra, també, potenciar eines relativament noves, com pot ser tot l'àmbit del 2.0, internet, etcètera.

Vist que ja fa uns mesos, doncs, que es va prendre la decisió, voldríem saber, per una banda, com està funcionant i, per l'altra, quina és la previsió que en fa Catalunya Ràdio.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Albert Batalla. Té la paraula el senyor Fèlix Riera.

El director de Catalunya Ràdio SRG (Fèlix Riera i Prado)

Sí, bon dia a tots i a totes. Bé. En primer lloc, recordar la importància que té per Catalunya Ràdio poder desenvolupar una política de gestió de recursos sobre la base d'un model mixt, basat en l'aportació pública i la publicitat. Per nosaltres és molt important reforçar aquesta idea motor, des del punt de vista dels nostres ingressos, que ens permeten afrontar amb millors garanties aquesta situació de crisi general que està vivint, doncs, el sector, entre altres, el sector publicitari.

Per altra banda, com vostè molt bé deia, nosaltres a partir del mes de novembre vam decidir integrar dintre de la gestió de Catalunya Ràdio el Departament Comercial. I això ho vam fer, a més, integrant-lo conjuntament amb el Departament de Màrqueting. Això ens ha permès alinear molt millor l'estratègia de continguts en les polítiques comercials i de màrqueting i, per tant, reforçar per la via d'aquesta política la mateixa dinàmica d'aquests continguts.

Això ens ha permès, òbviament, com deia també vostè, o vostè indicava, que en aquests moments el nostre model d'explotació publicitària no és solament basat en el *broadcasting* tradicional, sinó que tenim un model d'explotació multicanal que ens permet moltes més possibilitats d'atenció i de millora dels continguts, perquè ens permet fer, a més, més continguts.

Ara bé, tot aquest entorn que jo ara ja he explicat, que és un entorn, diguéssim, de definició estratègica a mitjà i llarg termini, té un horitzó actual. I és que hi ha una crisi molt important en el sector de la publicitat. Estem parlant probablement que el sector radiofònic caurà al voltant d'un 10 o un 12 per cent aquest any amb relació a la facturació de l'any anterior. I, per tant, Catalunya Ràdio no deixa d'estar immersa dintre d'aquesta situació de la conjuntura, diguéssim, publicitària.

Tot i així, nosaltres pensem que el fet de passar d'una estratègia que teníem abans marcada pel volum, que era integrar la potència de Catalunya Ràdio i TV3, a un model més de proximitat, més particularitzat, des del punt de vista de l'anunciant, ens permetrà recuperar una cosa que em sembla que és bàsica en qualsevol projecte de comunicació, que és la proximitat direc-

ta amb aquells que aposten per la ràdio nacional de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Fèlix Riera.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el dèficit del 2012 (tram. 322-00015/10)

Passem, doncs, ara al punt sisè, que és: pregunta al president del consell de govern de la corporació, formulada per la senyora Marta Ribas, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa. Té la paraula.

Marta Ribas Frías

Gràcies, president. Bé. De fet, la meua pregunta, senyor Duart, era sobre com té previst la corporació eixugar el dèficit de l'any 2012.

Però aquesta pregunta ha quedat resposta amb l'avantprojecte de pressupost que han aprovat aquest dimecres al consell de govern de la corporació. Clar que, quan aquesta diputada entrava la pregunta dilluns per a registre, no sabia que aquesta setmana aprovarien aquest pressupost –ni jo ni els treballadors–, no com altres diputats d'aquesta cambra, que fan referència a algun detall d'aquest avantprojecte de pressupost en alguna de les seves preguntes, per cert.

Sigui com sigui, li estalvio que m'expliqui com compliran aquest «austericidi» de dèficit zero a què ens sotmet la política de dretes d'Europa, de Madrid, i que també afecta els mitjans de comunicació públics. I li demano, en canvi, que ens expliqui com pensen fer aquesta retallada d'un 18 per cent de despesa al capítol de personal de la corporació –que inclouen en aquest avantprojecte de pressupostos–, perquè jo només hi veig dues opcions: o retallen sous o retallen llocs de treball.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Bé. Senyora diputada, com vostè sap, en circumstàncies normals, és a dir, en el cas que el pressupost de la Generalitat de Catalunya s'hagués aprovat el 30 de desembre del 2012, d'acord amb el que fixa la llei de l'Estat, que preveu que no pot haver-hi dèficit acumulat en les televisions públiques d'àmbit no estatal, nosaltres hauríem d'haver elaborat un pla per poder eixugar el dèficit acumulat l'any anterior, i aplicar-lo, perquè ja vindríem amb un pressupost preparat.

Com que en aquests moments el pressupost encara no està aprovat... De fet, ara nosaltres el que acabem de fer és aprovar l'avantprojecte de pressupostos de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals per al 2013, a partir de la informació que se'ns ha fet arribar de quina és la previsió de l'aportació pública, d'una banda, i quina és la previsió que nosaltres fem d'ingressos per publicitat, que, com vostè sap, són les dues línies de finançament de la corporació.

Nosaltres hem fet una distribució d'aquests ingressos. I, per tant, a dintre d'aquesta distribució d'aquests ingressos ja hem aplicat, ja hem previst, quines són totes les mesures, per tal que el pressupost d'aquest any pugui eixugar aquest dèficit que teníem previst, d'acord amb el tancament provisional del pressupost 2012, per a aquest exercici pressupostari.

Com bé vostè ha dit, la política d'ajustos hem decidit dividir-la en dos àmbits: d'una banda, les despeses corrents, i, d'altra banda, les despeses que afecten personal. En les despeses corrents són 32 els milions que hem ajustat, que equivalen a un 17 per cent d'aquestes despeses. I, d'altra banda, les despeses de personal suposen 26,9 milions, que equivalen a un 18 per cent d'aquestes despeses.

Doncs, bé, pel que fa a la despesa corrent... Vostè no ho ha preguntat. Però, en tot cas, suposo que podré explicar-ho després. Pel que fa a les despeses de personal, la via per ajustar-les l'haurem de decidir..., o l'haurem de buscar –més que decidir, l'haurem de buscar– conjuntament els representants dels treballadors i els representants de l'empresa dintre del marc –que és el que jo espero– de les comissions de negociació dels convenis col·lectius, que en aquests moments estan obertes tant a l'empresa Televisió de Catalunya, Societat Anònima, com a l'empresa del grup d'emissores de Catalunya Ràdio. I, per tant, serà en aquest marc on intentarem trobar fórmules a partir del diàleg, que ens permetin fer aquest ajust ara, en aquests moments, a partir d'unes propostes que hauré de fer cadascuna de les parts, i que... Veig que se m'està acabant el temps, i, per tant, hauré de desenvolupar-ho posteriorment. Disculpi.

El president

Gràcies, senyor Brauli Duart. Té la paraula la senyora Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Bé. Ja que pensen fer-ho via la negociació amb els comitès d'empresa, li demano que tinguin en compte els suggeriments que ja els han fet reiteradament, tant des del comitè d'empresa de Catalunya Ràdio, com des del comitè d'empresa de la televisió. Suggeriments, propostes, fetes pels mateixos treballadors i treballadores, fins i tot amb processos participatius interns, que realment són assenyades. I crec que poden permetre fer uns ajustos d'austeritat ben entesa i no pas, doncs, el que se'ns està aplicant actualment en els serveis públics en general a Catalunya.

Però, a més, per poder fer aquesta negociació, cal confiança, i perquè hi hagi confiança cal transparència. Per tant, li demano que –si de cas, en les properes intervencions podrà fer-ho– es comprometin que d'immediat no només als comitès d'empresa, sinó també als membres d'aquesta comissió, se'ns faci arribar la informació, que hauria de ser pública, de totes les dades del capítol I de la corporació, per tant, de tots els sous, dels complements, de les dietes de la corporació i de les seves lògiques. Perquè sense aquesta informació no hi ha confiança.

I, com vostè deia –un altre element–, és una previsió d'aportació dels ingressos públics, el que hi ha previst en aquest avantprojecte. Per tant, per nosaltres encara és un avantprojecte. Esperem que, quan en tinguem l'oportunitat, que no sabem encara quan serà, de debatre els pressupostos de la Generalitat en aquest Parlament, doncs, puguem girar aquesta situació de reretallada de l'aportació de la Generalitat per al funcionament de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

El president

Moltes gràcies, senyora Ribas. Si té..., en breus segons, si vol continuar...?

(Pausa.) No... Bé.

Preguntes

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals acumulades relatives al pressupost de la corporació per al 2013 (tram. 322-00019/10, 322-00020/10 i 322-00021/10)

Doncs, passem a la pregunta següent, que és la número 7, que queda agrupada conjuntament amb la 8 i la 9, i que formularà el senyor Albert Batalla, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula.

Albert Batalla i Siscart

Gràcies, president. És, evidentment, per reincidir en el tema a què ja hem entrat en l'anterior pregunta, sobre l'avantprojecte de pressupost de la corporació. És també sobre l'afectació que la crisi en aquests moments està tenint en les finances del nostre país, i la necessitat també d'ajustar els serveis públics a la nostra realitat econòmica i financera.

Des d'aquest grup parlamentari considerem, evidentment, que TV3 té, per dir-ho així, una ordre de creació, en el seu moment, o una voluntat de creació, per part d'aquest Parlament, per part del Govern de Catalunya, doncs, per ser un canal de televisió, o una televisió que sigui pública, que sigui de qualitat, que sigui forta, que sigui també una eina de cohesió social i territorial del nostre país.

I aquest ha de ser, segons el nostre criteri, el full de ruta que s'han de marcar la televisió i la ràdio del nostre país en qualsevol de les circumstàncies, tinguem

més capacitat econòmica o tinguem menys capacitat econòmica. Per tant, d'entrada, el que nosaltres volem posar sobre la taula és que aquesta voluntat, que queda reflectida en contractes programa anteriors, i esperem també que en contractes programa, doncs, que puguin venir, sigui la que presideixi en tot moment aquesta negociació.

Com es deia fa un moment, doncs, aquest dimecres es va fer l'aprovació de l'avantprojecte de pressupost de la corporació catalana de ràdio i televisió, amb una previsió d'aportació de 225 milions d'euros per part del Govern, i amb una previsió també d'ingressos per publicitat de 60 milions d'euros, i una previsió també d'aportació per altres ingressos de 9 milions d'euros.

Estem parlant d'un pressupost molt important, si el comparem també amb altres departaments de la Generalitat de Catalunya –estem parlant d'un pressupost molt important–, però que, evidentment, experimenta una davallada respecte a les aportacions o a les previsions d'ingressos de publicitat que hi havia hagut en altres moments.

Això és un repte per a la corporació catalana de ràdio i televisió, que tenint en el frontispici aquesta voluntat que dèiem de qualitat, de pluralitat, de mitjans de comunicació públics forts, de cohesió territorial i de cohesió social, i també, evidentment, nacional, doncs, ha de caminar.

I, per tant, en aquest sentit, doncs, nosaltres el que volem demanar és quins són els criteris que regulen aquest avantprojecte de pressupost, com s'han fet els números, com es reparteixen els esforços, i com està previst que es faci tota la negociació en aquestes properes setmanes amb els comitès d'empresa i amb els treballadors en general de la corporació catalana de ràdio i televisió.

Ho fem perquè entenem que en aquests moments de dificultats, hi insisteixo, en què el Govern, encara que no agradi, està obligat a reduir recursos en tots i cadascun dels departaments, com, malauradament, s'ha hagut de fer en aquests últims temps, i en temes molt sensibles, com pot ser la sanitat, com poden ser els serveis socials, com pot ser l'ensenyament, com pot ser la seguretat, etcètera... Doncs, és evident que, encara que no ens agradi, la corporació catalana no pot restar al marge, no pot ser autista d'aquesta realitat que, malauradament, com a país vivim.

Dit això, i posats en aquest context, com la corporació catalana està afrontant això?

I esperem també i desitgem, doncs, que la voluntat de diàleg, tant per part del consell de govern de la corporació catalana i les direccions de Catalunya Ràdio i de TV3, com també per part dels representants dels treballadors, sigui fructífera i ens ajudi a dimensionar les coses en la seva justa mesura, per garantir clarament un model de televisió, hi insisteixo, que sigui públic, fort i, a més a més, també de cohesió territorial i nacional.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Albert Batalla. Val a dir que, atès que ha agrupat les preguntes i que no consumirà tant temps, hem permès que s'excedís un minut en la intervenció, cosa que també li ho facilitarem, si li cal, al senyor Brauli Duart en la resposta. Per això, li passem la paraula.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Bé. Els grans números són, efectivament, els que vostès coneixen i els que han estat comentant. Aquest any el pressupost suposa un import de 295,9 milions, que serà per al grup d'empreses de la corporació. D'aquests 295, podem disposar de 288,4, atès que 7,5 és dèficit que haurem d'eixugar. I, per tant, tenim un 17 per cent menys respecte al que hem tancat l'any anterior, que era de 348,2. Això com a grans números. Els ingressos són els que vostè ha apuntat. I els ajustos en les despeses són els que he indicat anteriorment a la senyora diputada Ribas.

I, per tant, jo sobre aquest tema voldria remarcar dues coses. Primera, que, pel que fa a les despeses corrents, per nosaltres, aquesta reducció del 17 per cent, suposa a la pràctica una reducció de 32,8 milions. Bé. Més enllà del que hem pogut escoltar les últimes hores, jo voldria deixar ben clar que sobre aquesta partida nosaltres hem decidit que l'afectació sigui del 17 per cent. I hem ajustat al màxim aquest àmbit, perquè considerem que és una partida que ja havia estat molt afectada en els pressupostos anteriors. Aquesta és la partida que comporta continguts audiovisuals i inversions. I en els tres últims anys, comptant aquest, els ajustos en aquesta partida gairebé suposen la meitat del que hi havia fa tres anys; hem arribat gairebé al 50 per cent. I, per tant, per aquesta via consideràvem que no volíem ajustar més.

Per tant, els 32 milions que ajustem aquest any d'aquesta partida jo voldria també deixar molt clar que afecten, en més de la meitat d'aquesta partida, dos conceptes, com són els estalvis que fem per no emetre la lliga nacional de futbol espanyol, que, com saben vostès, la vam emetre fins al juny passat, i teníem el contracte signat fins al juny passat. Per tant, els estalvis de no emetre-la, i que passen a aquest any, són gairebé la meitat, més –més– els estalvis que comporta renunciar –perquè també hem renunciat, per tal d'aconseguir aquests estalvis– al que ens costava el contracte que hi havia signat, i que també ha finalitzat aquest any, de l'«enganxina» que porten de publicitat les samarretes del Barça, de l'Espanyol i d'altres clubs catalans, que ens costaven..., bé, ens costaven molts diners; i, per tant, aquest any hi hem renunciat.

I voldria remarcar que, d'aquests 32 milions, aproximadament la meitat o una mica més de la meitat, comporta estalvi per aquesta banda. Per tant, la via d'ajustar més en continguts audiovisuals i inversions, que nosaltres considerem que és clau..., s'ha tocat el mínim, perquè, si no, hauríem travessat línies vermelles, que de cap de les maneres aquest consell de govern volia travessar en aquest punt.

D'altra banda, pel que fa a les despeses de personal, ja he dit que suposa un ajust de 26,9 milions, i que, per tant, com indicava abans a la senyora diputada, haurem de treballar conjuntament, els representants dels treballadors i els representants de l'empresa, per trobar, al llarg de les properes setmanes, algun tipus d'acord perquè aquesta reducció es pugui aplicar. Això dintre de les negociacions de les mesos del conveni.

La proposta de negociació del nou marc laboral, com ja he indicat aquí, en el Parlament, va bàsicament en tres línies. D'una banda, flexibilització de tot allò referent a horaris i jornada de treball, per adequar-ho a necessitats organitzatives. D'altra banda, està relacionada amb la polivalència i la mobilitat professional. I, per últim, hem de parlar d'uns ajustos en les condicions retributives, que hauran d'adaptar-se a les actuals polítiques salarials, i adequar-les a les disponibilitats pressupostàries.

Sobre aquesta qüestió, sobre la qüestió de les condicions retributives, jo voldria anunciar que la proposta de negociació que faran els representants de la direcció de la corporació en la mesa de negociació per a aquest nou conveni es fonamentarà en el principi d'equiparació. M'explico. Proposarem l'equiparació de les retribucions bàsiques dels treballadors de la corporació amb les retribucions bàsiques de la resta de treballadors del sector públic de la Generalitat de Catalunya. No entrarem en un debat sobre si és un 10, o un 15, o un 20, sinó que proposarem l'equiparació de les retribucions bàsiques dels treballadors de la corporació amb les retribucions bàsiques dels treballadors del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

Què vol dir, això? Doncs, l'objectiu no és altre que aconseguir que el sou base, per posar exemples, d'un administratiu, d'un advocat o d'un tècnic de la corporació –per citar exemples, com deia abans– sigui exactament el mateix sou base que ara té un administratiu, un advocat o un tècnic del sector públic de la Generalitat. Aquesta equiparació ha d'afectar la totalitat dels treballadors de la corporació. I, com no pot ser d'altra manera, això vol dir que també ha d'afectar els òrgans de govern i els seus directius, i, naturalment, començar per mi mateix, com a president de la corporació.

Remarquem que proposarem que aquesta equiparació es faci aplicant els principis de gradualitat i d'aplicació no lineal, atès que som molt conscients que no tots els treballadors de la corporació tenen el mateix salari, malgrat tenir la mateixa feina, o, almenys, la mateixa categoria professional. Les diferències salarials entre les empreses de la corporació s'han de reconduir, en el futur i en aquesta negociació, cap a un principi bàsic d'«igual treball, igual salari», a partir de l'equiparació amb la resta del sector públic.

D'altra banda, i com a qüestió de caire organitzatiu, anuncio també la voluntat d'impulsar mesures que garanteixin la màxima transparència a partir d'aquest procés. I, com una d'aquestes mesures, també anuncio la meua voluntat de proposar la supressió de la controvertida figura del núvol –del núvol.

Els propers dies presentarem el contingut desenvolupat d'aquesta proposta als treballadors, per tal d'ana-

litzar conjuntament de quina manera podem procedir a aquest procés d'equiparació.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duart.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre els convenis laborals de la corporació (tram. 322-00022/10) (retirada)

Per reformular la pregunta, si vol, el senyor Albert Batalla disposa de temps encara. Té la paraula, doncs.

Albert Batalla i Siscart

Sí, gràcies, president. De fet, la pregunta número 16, que feia referència als convenis laborals, crec que ha quedat bastant resposta ja també per aquesta intervenció del president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais. I, per tant, renunciaria a la formulació de la pregunta número 16.

Simplement dir i manifestar la voluntat per part d'aquest grup de fer arribar tant als representants a la corporació i, per tant, també als representants de TV3 i de Catalunya Ràdio, als representants de l'empresa, com també als representants dels treballadors de tota la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais, la necessitat de seure, de parlar i de poder arribar a acords que siguin bons per al manteniment del model que TV3 i Catalunya Ràdio representen, han representat i representaran en un futur, en el nostre país, com a eina, també, d'estat que són.

I fer una pregunta, una repregunta, en aquest cas, al president de la corporació, que és: si no es prenen mesures, què passa?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Albert Batalla. He d'entendre que renuncia a fer la pregunta del punt número 16?

Albert Batalla i Siscart

Sí...

El president

Sí...? (Pausa.) D'acord, gràcies.

Li passo la paraula, doncs, al senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

La resposta és ben senzilla, senyor diputat: si no s'adopten mesures, amb la reducció que hem tingut els tres anys, els mitjans nacionals de comunicació del nostre país deixen de ser viables. I aquesta és una qüestió que de cap de les maneres ens podem perme-

tre, i menys en el procés en què estem en aquests moments.

Jo només voldria acabar, si m'ho permet el president, indicant que tot aquest procés del nou marc laboral s'haurà de fer..., o volem, o tenim la intenció que sigui partint del principi..., serà qüestió de partir del diàleg i de l'esforç de totes les parts. Haurem d'intentar entre tots que les preocupacions i les decisions que adoptem..., mirem d'afectar el mínim possible la casa. Jo voldria citar que decisions com la vaga d'ahir –absolutament respectable, legítima i naturalment que jo respecto, només faltaria– han afectat, des d'un punt de vista d'ingressos publicitaris, en prop de 150.000 euros. I, pel que fa a l'audiència, de dijous a dijous, ha passat del 17,5 del dijous de la setmana anterior a un 9,1 aquesta setmana.

Per tant, si l'objectiu de tots –i jo n'estic convençut, que és l'objectiu de tots els treballadors de la casa, i naturalment de tots vostès– és garantir el lideratge, la qualitat i la viabilitat de la televisió i la ràdio nacionals de Catalunya, els proposo que treballem tots junts en aquest objectiu per aconseguir-ho.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duart.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre el pressupost per al 2013 (tram. 322-00026/10)

Passem, doncs, ara a la pregunta número 10, que formularà la senyora Núria Parlon, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Parlon Gil

Sí. Quan nosaltres vam formular aquesta pregunta, doncs, tampoc teníem coneixement de quin seria l'escenari pressupostari recollit en l'avantprojecte que es va aprovar l'altre dia al consell de govern.

Sí que és cert que m'agradaria de nou reiterar que aquest tipus d'informació hauria estat adient que els membres d'aquesta comissió l'haguéssim tingut en temps, atès que, ho torno a repetir, va haver-hi una comissió de control el dia 22, vam fer moltes preguntes amb relació a la qüestió pressupostària, amb relació a un pla de viabilitat que ha costat molts recursos públics. Un pla de viabilitat elaborat per una consultora, un avenç de pressupostos que es presenta en menys d'un mes... Per tant, crec i reitero, com també s'ha dit en altres preguntes, que el principi de transparència en processos complicats, com és aquest... És a dir, jo entenc que no és aquí on hem de formular el fet que hi hagi més o menys pressupost –més o menys pressupost–, formular-ho en moments difícils, en què s'estan aplicant retallades a altres àmbits que són altament sensibles en moments de dificultats, com són serveis socials i les polítiques públiques vinculades a cobrir

la igualtat d'oportunitats. Doncs, no és aquí on s'ha de donar aquest debat.

Vostès gestionen el pressupost que tenen, i aquest pressupost s'ha disminuït en un 17 per cent. Ara bé, sí que crec que és important que allò que vostè ens ha avançat del principi d'equiparació, del principi de gradualitat –tot això que aquí ens explica en dos minuts–, la resta de grups que formem part d'aquesta comissió de control ho tinguem de manera ordenada.

I que, evidentment, en aquest principi que vostè anunciava d'equiparació i de gradualitat, doncs, evidentment, la redistribució d'aquest ajust es doni de manera proporcionada, sense perjudicar els treballadors, que tenen els salaris a dia d'avui bastant, podríem dir-ho, prou ajustats –prou ajustats. I que, per tant, part d'aquest ajust també es redistribueixi en els salaris dels càrrecs de confiança, i, en aquest cas, del personal que sabem que estan cobrant per sobre dels 70.000 euros a la corporació.

I creiem que aquest ajust del 17 per cent, doncs, s'ha de redistribuir de manera proporcionada per evitar que sigui la plantilla i, en aquest cas, els treballadors en plantilla i, per altra banda, com vostè ha anunciat, les produccions, que ja han quedat bastant malmeses pels ajustos que s'han donat en moments anteriors... Doncs, es vegin el mínim deteriorats quant a la capacitat d'ingressos i quant a la capacitat de continuar garantint el servei públic i la pluralitat que s'exigeix, en aquest cas, a un mitjà públic com és la televisió pública de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyora Núria Parlon. Té la paraula el senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Senyora diputada, jo facilitaré i faré que tingui facilitats amb tota la informació.

Si en l'anterior sessió no vaig facilitar informació sobre l'avantprojecte és perquè bàsicament no el teníem encara ni elaborat ni tancat, s'hi estava treballant –crec que ho vaig anunciar–, analitzant partida per partida. I, una vegada se'ns va comunicar quina era la previsió de l'aportació, vam poder tancar-lo com vostè el coneix ara. Per tant, per part meua sempre em tindrà a la seua disposició per a qualsevol informació referent a la corporació que vostè pugui necessitar, igual que la resta de membres d'aquesta comissió de control.

Pel que fa a la redistribució d'aquests ajustos, com he indicat, entenc que l'equiparació amb el sector públic ha d'afectar la totalitat dels treballadors; per tant, la proposta és per a tots. Mirem de buscar aquesta equiparació de les retribucions bàsiques de tota la plantilla, i, com he dit abans, començant per mi mateix.

I, malgrat que la partida que afecta continguts audiovisuals i inversions ha quedat afectada d'aquests tres últims anys..., bé, és una qüestió de concepte. Jo li puc

dir que, malgrat aquesta afectació, continuem fent una televisió i una ràdio molt potents; tan potents que la televisió continua sent líder i la ràdio continua millorant en totes les franges horàries. I això crec que és mèrit de tots els que treballen en aquella casa, que amb els recursos que vostès ens destinen..., nosaltres els intentem distribuir de la millor manera possible perquè l'èxit no només sigui una cosa del passat, sinó que sigui present, i sobretot futur.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duarte. Li queden catorze segons, si vol reformular la pregunta, senyora Núria Parlon.

Núria Parlon Gil

Simplement, doncs, agafar el testimoni del que diu el president. I, per tant, doncs, demanar que la informació que avui s'ha socialitzat aquí se'n passi de forma documentada als membres, als portaveus dels diferents grups.

El president

D'acord, moltes gràcies. Passem, doncs..., tocaria, d'acord amb el que havíem establert, el punt número 16, i que, per tant, el donem ja per debatut.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre l'efecte d'establir una taula salarial amb retribucions màximes per al personal directiu (tram. 322-00016/10)

I passarem al punt número 15, que es refereix a una pregunta al president de la corporació realitzada pel senyor Sergi Sabrià, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Sergi Sabrià i Benito

Gràcies, president. La pregunta estableix una de les propostes d'Esquerra per a la racionalització de la despesa a la funció pública, i que també tindria la seva extensió a la corporació, que és la de fixar un topall amb efectes sobre la corporació, que pensem que podria suposar un estalvi prou important.

Voldríem, però, plantejar aquesta pregunta anant més enllà d'aquesta proposta. Estem preocupats, com no podria ser d'altra manera, per l'avantprojecte presentat i aprovat per Convergència i el Partit Socialista. I pensem que les xifres aprovades dimecres poden suposar un desmantellament del model de la ràdio i la televisió; un fet que malauradament contrasta amb el compromís que prenia el conseller, tot just fa una setmana en aquesta mateixa seu parlamentària, de mantenir un pressupost que no posés en risc ni model ni lideratge.

Hem d'ajustar? Segur. Hem de ser més eficients? També, però desmuntar segur que no. I estem parlant aquí d'una eina cabdal per a la llengua, per a la cultura, per a la indústria audiovisual, també per a la generació d'un imaginari col·lectiu. I, d'altra banda, i no podem perdre-ho de vista, per afrontar una consulta amb uns mitjans públics nacionals que garanteixin pluralitat i objectivitat.

A nosaltres els números no ens surten, i estem convençuts que amb aquest pressupost no ho podem garantir. Si repassem xifres de la corporació, no és normal que de mitjana el pressupost de la Generalitat caigui un 8 i mig per cent, de 2010 a 2012, i que a la corporació caigui un 24, i que ara aquí anem del 24 fins al 34, amb aquest procés.

I aquí hem de pensar que hem perdut peces cabdals. I parlem moltes vegades d'iCat, però també podríem parlar del canal infantil, que ens ha ajudat a mantenir aquest lideratge i que ens ajuda molt a crear un imaginari col·lectiu. A tall d'exemple, i una mica contradient... Abans es donaven xifres més de departaments. Si ho comparem amb altres mitjans públics d'arreu de..., o de llocs de mida semblant: a cada català li costa 32 euros la «corpo», i a un austríac o a un belga li costa pràcticament el triple, la seva televisió nacional.

Nosaltres tenim propostes per variar aquesta situació. La primera –i que és la que avançàvem– és el tema d'aquests sous alts a l'estructura, i que agraïm que també s'hagi tocat des de la direcció i que es reconegui, doncs, l'existència d'aquest núvol. Creiem que és imprescindible aprimar aquesta estructura i fer-ho..., i a més a més repensar l'organigrama. Arribar a un acord amb els treballadors també ens sembla un fet cabdal. Crec que han mostrat ells mateixos la seva voluntat de cooperar, de fer un esforç per garantir els llocs de treball; han mostrat la voluntat de diàleg, i fins i tot la ràdio ha fet dues-centes propostes d'estalvi.

I, per últim, també pensem que cal accelerar l'elaboració d'un pla estratègic, no?, de viabilitat, que permeti modernitzar la corporació i avançar cap a un esquema d'empresa única, que seria un altre estalvi molt important. Per tant, la pregunta és: quines possibilitats veu de modificar aquest avantprojecte presentat? Reiterar-li que aquesta disposició al diàleg que planteja sigui realment oberta i real. I com valora les propostes rebudes, tant des dels grups parlamentaris com des dels diferents comitès de Catalunya Ràdio i de Televisió de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, senyor Sabrià. Li passem la paraula al senyor Brauli Duarte.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Intentaré respondre-li, amb el màxim rigor, tot aquest conjunt de preguntes.

La primera, una qüestió de matisació. Només comentar-li, com vostè bé sap i preveu la llei que va aprovar

aquest Parlament, que l'avantprojecte no l'han aprovat Convergència i Unió ni el PSC; l'avantprojecte l'ha aprovat el consell de govern, que està format per membres escollits per aquest Parlament, en el seu moment per les majories que hi havia fixades per la llei. Per tant, independentment de la militància que cadascú pugui tenir o no tenir, les persones que estan allà actuen, doncs, això, com a consellers del consell de govern, no en funció del partit al qual pertanyen o puguin pertànyer, perquè n'hi ha alguns que no pertanyen a cap partit, per la informació que jo tinc.

Després, la segona qüestió és: pel que fa a aquest avantprojecte, jo voldria remarcar que entenc que no posa en risc el model, com ens plantegen, i no es desmantella quan el que estem afectant, en aquests moments, bàsicament són la partida que afectava la lliga i la partida que afectava la publicitat a les samarretes del Barça i de l'Espanyol, que són uns quants milions, molts milions d'euros. I, d'altra banda, quan demanem que aquest any potser ens toca ja demanar a tots –a la plantilla, hi insisteixo, començant pels òrgans de direcció– que aquesta vegada haurem de fer un ajust que jo crec que, a la vista dels convenis que tenim a la corporació –en tota l'estructura, eh?– i la realitat retributiva del sector públic de la Generalitat... Tenim recorregut per poder buscar conjuntament aquests ajustos.

Dir-los que a mi també m'agradaria que aquest país pogués tenir un finançament dels seus mitjans de comunicació com el tenen a Àustria –crec que ha citat–; m'encantaria, sincerament. En qualsevol cas, nosaltres, com a consell de govern, el que fem és gestionar el millor que podem i sabem els recursos que aquest Parlament posa a les nostres mans. Però tant de bo tinguéssim el nivell d'Àustria, en tots els sentits. Per tant, aquí hi coincideixo, també.

I, per últim, dir-li que el tema d'aprimar estructures, com vaig indicar quan vaig arribar com a president, ara tot just fa un any... La primera decisió va ser aprimar una tercera part les estructures que hi havien en aquell moment en els òrgans de direcció de la corporació. Per tant, aquests criteris d'ajustos els porto –els portem, aquest consell– des del primer dia que vàrem entrar. I, per tant, treballarem perquè la realitat sigui la que és. Malgrat tot el que s'està fent aquests anys –malgrat tot això–, continuem i continuarem tenint, com deia abans, una televisió nacional i una ràdio nacional molt potents, líders i amb uns resultats que crec que no cal que hi insisteixi ara, perquè els coneixem tots. Però som líders i ho continuarem sent. I aquest és l'objectiu de tot aquest procés.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duart.

Pregunta

al Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el sou dels càrrecs directius (tram. 313-00002/10)

Passem ara al punt dissetè, a la pregunta dissetena, que també va adreçada al president de la corporació, i

que formularà el senyor Jordi Cañas, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. Señor Brauli Duart, señor Fèlix Riera, señor Eugeni Sallent, ¿cuánto cobran?

El president

Bé. Li passo la paraula al senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Els òrgans de direcció de la corporació cobren el que està previst d'acord amb la llei, primera.

Segona qüestió; amb relació a la seva petició –almenys la formal, la que hi havia en la pregunta que vostè ens va fer arribar–, jo voldria informar-lo de dues qüestions, bàsicament. La primera és que, en aquest moment, no dispo de conjunt de dades sobre retribucions que vostè ens demana i que ens hauria de permetre emmarcar en un determinat context la resposta a la pregunta que, almenys per escrit, ens havia fet; motiu pel qual he de començar demanant-li disculpes per, en aquests moments, no poder-li facilitar aquesta dada.

Però, no obstant, també vull remarcar, d'entrada, que jo sóc partidari absolut de la transparència en tot allò que fa referència als recursos públics. Ho he dit abans, ho havia dit en altres ocasions i ho torno a dir ara. I, per tant, confio que aquestes polítiques, sempre des del respecte al marc legal vigent, seran la norma en el sector públic, a partir d'ara i en el futur.

Per tant –per tant–, senyor Cañas, em plau informar-lo –informar-vos– que en breu la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals farà pública la relació completa dels òrgans de govern, dels òrgans directius i de les categories professionals de tota la plantilla, i l'acompanyarà de les actuals retribucions d'aquests llocs de treball. Així mateix, amb la voluntat de reforçar aquesta política de transparència, us comunico que també farem pública l'evolució de les citades dades durant els darrers anys. Crec que així es podrà facilitar una anàlisi convenientment contextualitzada de l'evolució d'aquestes dades.

I, per tant, tot demanant-li disculpes, ho reitero, sàpiga que en breu podrà disposar no només de les que demanava, sinó de la totalitat de les dades de l'actual plantilla de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, atès que, en ser recursos públics –jo també estic d'acord amb vostè–, ha d'haver-hi màxima transparència.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duart. Per reformular la pregunta, si vol, té la paraula el senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidente, le agradezco que me permita reformular la pregunta, pero es que era muy sencilla. Otra cosa es que la respuesta haya sido muy complicada. Pero era: ¿Cuánto cobran?

Yo, para saber lo que cobro, cojo mi nómina. Yo no sé cuál es el problema, sinceramente. O sea, si usted no sabe lo que cobra, tenemos un problema. Yo le agradezco que me diga que cobran lo que está previsto por la ley. Siempre es bueno, y a mí me tranquiliza que no cobren algo que esté por encima de la ley o más allá de la ley. Siempre es reconfortante. Hoy dormiré mucho mejor. Yo se lo agradezco. Pero, la verdad, era bien sencillo. Yo, de verdad, no entiendo su respuesta. Bueno, sí la entiendo. En definitiva, es decirme: «No quiero decírselo.» Dice usted: «Se lo diré en breve.» Bueno, si es que, si no nos lo dicen, nos lo tendrán que decir con la ley de transparencia. O sea, por lo tanto, es una cuestión de meses –espero, ¿eh?, si todo va bien.

De cualquier manera, y ahora... No voy a decir que «en serio», porque es que su respuesta a mí me ha parecido formal, pero no sería. Yo soy propietario de esta empresa, como ciudadano catalán. Y, como diputado, usted sabe lo que yo cobro, pero yo no sé lo que cobran ustedes, cosa que es paradójica, porque ustedes son una empresa pública. ¿Ustedes saben lo que yo cobro y yo no puedo saber lo que cobran ustedes? ¿Eso cómo se explica?

Y cómo se explica que uno tenga que enterarse, por una filtración de un correo electrónico a no se sabe quién, de cuáles son los rangos de sueldos. Y uno tenga que saber, porque alguien pierde un correo o porque alguien lo filtra, pues que en TV3 hay más de 117 personas que cobran más de 70.000 euros, 42 personas que cobran más de 80.000, y 6 que cobran entre 101.000 y 119.000 euros –que supongo que tienen que ser ustedes. Digo yo. A no ser que ustedes estén fuera de este fichero que yo no he visto. Pero ¿es lógico y decente que un diputado, que los ciudadanos de esta comunidad, que los representantes públicos no sepamos cuánto cobran los directivos de una empresa pública? Pero ¿hasta dónde hemos llegado?

Mire, yo no lo sé. Yo lo que sé es que, aunque TV3 no sea *meva* –porque no me representa–, yo en el imaginario colectivo de este señor no estoy; no sé ni siquiera qué es, fíjese. A mí me gustaría que TV3 fuera otra cosa. Pero, como la pago –me guste o no me guste la línea editorial, me guste o no me guste ese imaginario o delirio que algunos proponen–, quiero saber cuánto cobran los trabajadores que están ahí. Y usted me dice ahora: «No, vamos a hacer una equiparación de categorías profesionales.» Mire, yo les voy a poner una, para ustedes: lo mismo que cobra el presidente del Gobierno de España: 72.000 euros. No está mal, ¿no? Vive bien.

Yo... De verdad, es muy duro, como representante público, tener que venir a una comisión y tener que –permanentemente, no solo con ustedes– aceptar respuestas que no son pertinentes.

El president

Senyor Cañas, se li ha acabat el temps. He estat bastant generós, però em veig amb l'obligació de parar-ho.

Jordi Cañas Pérez

¿Generosidad? Pues, como sí que sé lo que me ha dado usted, ahora voy a controlar el tiempo y su generosidad diferencial.

El president

Bé. Jo li agraeixo les paraules, perquè el control forma part del rigor parlamentari i el rigor social. I, al mateix temps, també em sembla que hauríem de vetllar tots plegats pel respecte institucional a tots plegats, i inclús als diputats que estan aquí, que en lloc de ser «este señor» tenen nom i cognoms, i que, com que ens coneixem tots plegats, des del respecte mutu penso que és important que així ens hi referim.

Jordi Cañas Pérez

Presidente... –presidente–, ¿me permite un segundo?

El president

Li passem la paraula al senyor Brauli Duart, doncs...

Jordi Cañas Pérez

Presidente...

El president

...perquè si vol contestar li queden vint segons. Té la paraula.

Jordi Cañas Pérez

Presidente...

El president

No, no... Té la paraula el senyor Brauli Duart... (*El president retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.*)

Té la paraula el senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Gràcies, senyor president. Bé... (*Veus de fons.*) Bé. Jo només dir-li que considero que aquesta iniciativa que acabo d'anunciar avui, que és inèdita en aquesta casa en els últims trenta anys, i que naturalment s'avançarà –s'avançarà– a aquesta llei de transparència que vostè ha citat –perquè quan dic «en breu» parlo de les properes setmanes, no parlo dels propers mesos–, ajudarà al fet que tots ens situem en quin és el marc retributiu global d'aquella casa. I quines són les passes que haurem de donar tots junts per arribar a aquest pro-

cés d'equiparació amb el sector públic, com comentava abans. I...

El president

Senyor Brauli Duart, hauria d'anar acabant, perquè, si no, el temps se'ns ha acabat. Bé.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre el documental «Negre» (tram. 323-00008/10)

Passem, doncs, al punt següent, que és la pregunta número 11, també formulada al director de Televisió de Catalunya, senyor Eugeni Sallent, i que formularà el senyor David Fernández, del Grup Mixt. Té la paraula.

David Fernández i Ramos

Bon dia, a totes i a tots, als representants sindicals, i també al contrapunt sonor i audible que ens acompanya de la protesta des de tot el matí; també bon dia a ells, que estan també preocupats per un servei públic com és la televisió pública de Catalunya.

La prèvia mínima també obliga a dir que, fruit de la rigidesa parlamentària i les sinergies d'aquesta casa, doncs, les preguntes s'entren quan s'entren. Si no, segurament n'hauríem formulada una altra, però avui és una pregunta relativa a continguts, a l'emissió del documental «Negre».

La pregunta està escrita. Era si hi havia..., quin tipus d'orientació tenia. Perquè al parer d'aquest grup –i no només d'aquest grup– hi havia un cert biaix informatiu, en la mesura en què el frau fiscal, segons les dades oficials i no oficials, és fonamentalment de grans fortunes i de grans empreses, en un 75 per cent. I, en canvi, allà sembla que el problema del frau fiscal a casa nostra –16.000 milions anuals– sigui el sogre, que és manyà, no?

I també ens preocupava, després hi insistiré, que s'obrin espais de debat econòmic que són imprescindibles per a la comprensió, no?, dels fets econòmics i de la crisi. I està bé que *Divendres* habiliti un espai amb el senyor Sala Martín, però que s'obri l'escaleta de l'ampli ventall ideològic de la interpretació dels fets econòmics.

El president

Moltes gràcies, senyor David Fernández. Té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bon dia. Bé. Efectivament, la referència que fa al documental de *30 minuts*, «Negre», que pretenia constatar la realitat de l'economia submergida com a pràctica força estesa, diguem-ne, al país..., només pretenia això. No pretenia identificar això amb l'únic frau fiscal que es produeix, ni amb les úniques pràctiques no regulars.

De fet –de fet–, el mateix espai, el *30 minuts*, feia uns mesos n'havia emès un que deia «Hisenda no som tots», en què justament es denunciava, diguem-ne, el frau fiscal i les males praxis de grans fortunes, eh?, que... I, per tant, des d'aquest punt de vista... I crec que és important que aquests temes que són complexos de tractar puguin tenir una visió i que es puguin enfocar des de diverses maneres, eh? En aquest sentit, diguem-ne, l'equip i la direcció d'aquest espai van fer aquesta proposta perquè semblava que era un tema que no s'havia tractat prou i que donava resposta, també, a una realitat que existeix i que al final representa un percentatge molt important de l'economia del país, no?

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent. Per repreguntar o reformular la pregunta, té la paraula el senyor David Fernández.

David Fernández i Ramos

Gràcies. Senyor Sallent, sens dubte que «Hisenda no som tots» entrava en un relat de... Però nosaltres ho diem perquè esperem que hi hagi aleshores més documentals, sobretot en la mesura que és veritat que el frau a la seguretat social a l'Estat espanyol són 30.000 milions. Però ens preocupava si expliquem o no som capaços d'explicar la crisi des d'un punt de vista plural.

Comparant tots dos documentals, segurament les conclusions sempre són subjectives, però les majoritàries eren diferents. I aleshores, com bé deia Ramon Barnils, que només hi ha periodisme d'investigació, també l'anímem a aprofundir en el frau fiscal. Perquè, per nosaltres, la contradicció era que avui la tensió i la preocupació social és quan parlem d'evasió, d'elusió i de frau fiscal, i que ens atrevim a dir els noms. I aquest grup està disposat a facilitar-li que la nissaga Carulla està imputada per 180 milions d'euros de frau fiscal; que el Demetrio Carceller, de Damm, està imputat –arxivat– per 500 milions, per tenir doble nacionalitat; que Ricardo Rodrigo, editor d'RBA, està imputat per 3 milions de frau fiscal –són conciutadans–, i que hi ha grans prohoms de la societat catalana, artistes i jugadors del Barça –que també li podem donar la llarga llista– que són..., no sé si són catalans, però fiscalment són suïssos, monegascs o andorrans. I penso que això també li interessa a la nostra societat.

Òbviament, no hi ha ni un gram de crítica a la professionalitat de *30 minuts*, al contrari; però sí que demanem que s'ampliï la pluralitat de les lectures de l'actual crisi.

I em sembla que no em deixo re. Sort i justícia per a TV3.

El president

Gràcies, senyor David Fernández. Si vol contestar, té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

No. Gràcies. I recordar, diguem-ne, això: que al final són aquests equips –l'equip d'informatius i del *30 minuts*– els que afronten i els que proposen els temes. I penso que amb el que vam fer d'«Hisenda no som tots» intentàvem cobrir, justament, aquesta part que no cobreix el petit frau que es pot produir, diguem-ne, en aquest àmbit del diner negre, no?

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre el fet de dedicar el programa *Àgora* al tema de l'espionatge (tram. 323-00011/10)

Passaríem ara a un bloc de preguntes que farien referència a la programació. La primera de les quals, formulada al director, també, de Televisió de Catalunya, senyor Eugeni Sallent..., la segona de les quals farà el senyor Santi Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. (*Veus de fons.*) Perdó..., la senyora Marisa Xandri, doncs; té la paraula.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Senyor Sallent, arran dels escàndols d'espionatge polític viscuts darrerament a Catalunya, i coincidint amb la trobada del ministre de l'Interior i el conseller d'Interior per tractar d'aquesta qüestió, el passat 25 de febrer *Àgora* va dedicar la primera part del programa a donar, suposadament –i així ho van titular–, «totes les respostes sobre el CNI».

Senyor Sallent, en aquest sentit, jo volia saber quina és la seva opinió, quina opinió li mereix el tractament de l'espionatge que es va fer en l'*Àgora* del passat 25 de febrer.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyora Marisa Xandri. Té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bon dia. Efectivament, l'*Àgora* del 25 de febrer passat va tractar sobre aquest tema: el tema de l'espionatge. És evident que és un tema que està de molta actualitat. I és cert que va coincidir, a més, amb el fet que la mateixa Televisió de Catalunya i els seus serveis informatius van treure l'exclusiva de l'increment de recursos del CNI que estava dedicant a Catalunya.

Arran d'això, diguem-ne, es va posar en marxa aquest programa. Que, a més a més, entre això i tota la polèmica que s'ha generat pel cas de Método 3, doncs, va semblar que el tema era de prou actualitat per parlar-ne. *Àgora* és un programa que respon a això: respon a intentar debatre temes d'actualitat, i amb aquest objectiu es va fer.

El president

Moltes gràcies. Per reformular la pregunta o repreguntar, té la paraula la senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, president. Crec que l'espionatge aquí, a Catalunya, és d'actualitat, evidentment, però més aviat pel que fa a Método 3 que no pas pel CNI.

I després de veure els flaixos del començament del programa i les entrevistes als «experts» –entre cometes– en espionatge, el que va aconseguir *Àgora* en aquell dia, doncs, va ser, des del nostre punt de vista, donar una visió esbiaixada i falsa de l'espionatge que hi ha hagut a Catalunya.

Des del Partit Popular català considerem del tot desafortunat i oportunista el fet de voler relacionar el CNI amb el que ha estat passant a Catalunya, que no ha estat una altra cosa que les males pràctiques d'una empresa –Método 3– que feia efectius els encàrrecs d'espionatge entre partits polítics.

No hi ha un fil conductor entre el CNI i Método 3. I, per tant, s'ha volgut confondre els teleespectadors –tampoc ens ve de nou. I en aquest cas, doncs, aprofitant l'escàndol de l'espionatge.

Però, a banda de voler barrejar el CNI amb les males pràctiques d'aquesta empresa, hi ha un tema que *Àgora* va tractar amb exquisidesa –amb especial exquisidesa. I no és un altre que el d'insistir en el fet que el Centre Nacional d'Intelligència té un pla per evitar la independència. Inclús, allí, doncs, es va parlar de l'increment –vostè en parlava– d'agents secrets a Catalunya, i que el director del CNI, precisament, ha negat rotundament –el senyor Félix Sanz l'ha negada– aquesta informació que vostès van donar. Però el presentador, el senyor Bosch, ja va tirar la pedra, i cadascú, cada teleespectador, doncs, que agafi el que vulgui.

I també volia remarcar que un dels entrevistats, el senyor Miquel Sellarès, president del Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya, doncs, s'atrevia a dir, tan alegrement, que a Madrid existeix una unitat maquinada per la vicepresidenta –Soraya Sáenz de Santamaría–, formada per trenta membres del cos policial, que es dediquen, entre altres coses, a passar informació...

El president

Senyora Marisa Xandri, se li esgota el temps. Si vol tancar la pregunta..., i, si no, deixem-la aquí tancada.

Marisa Xandri Pujol

No... Sí, un segon.

El president

Un segon, si us plau.

Marisa Xandri Pujol

Informació sobre el procés sobiranista. Mentida. Però tornem a tirar la pedra. Per tant, tant que també des de l'Àgora es parla de joc brut. Jo em plantejaria qui realment està fent el joc brut a qui.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Xandri. Passem la paraula al senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bé. Jo penso que l'Àgora el que intentava era retratar una situació d'actualitat, que efectivament estava contrastada, que era l'increment de presència del CNI aquí.

Això no necessàriament anava vinculat amb el tema de Método 3, tot i que també estava sobre la palestra. En qualsevol cas, sí que m'agradaria dir que, a part del senyor Miquel Sellarès, hi havia el senyor Fernando Rueda, que és un doctor de la Complutense, i que no hi va haver manera possible que vingués cap representant del Govern espanyol ni cap representant del ministeri per poder contrastar tota aquesta informació, malgrat ser convidats de forma molt insistent.

El president

Moltes gràcies, senyor Sallent.

Pregunta

al director de Televisió de Catalunya sobre la presència de l'opinió del Partit Popular de Catalunya als informatius de TV3 (tram. 323-00009/10)

Passem a la pregunta número 13, i amb ella iniciem un nou bloc, que és un bloc que fa referència als continguts. La pregunta 13, també adreçada al director de Televisió de Catalunya, senyor Eugeni Sallent, la formularà... *(Pausa.)* Perdó, la formularà també el senyor Santi Rodríguez? Sí? *(Pausa.)*

Gràcies. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Permeti'm que així molt breument faci una referència a les darreres respostes, encara que no sigui l'objecte de la pregunta.

Però ens sembla que on hi ha problemàtica d'espionatge ha sigut a Método 3 i ha sigut amb dirigents polítics catalans. I, en canvi, allò del CNI ha sigut una cosa que ha aparegut, creiem, i estem absolutament segurs que inventada per algú. I el que més ens preocupa és que TV3 es faci ressò d'aquest invent per intentar tapar l'altre escàndol, que és l'espionatge polític de Método 3.

Però, dit això, vaig a la pregunta. I la pregunta és amb relació a l'aparició de les veus i la veu del Partit Popular de Catalunya en els teletinformatius. Perquè tenim la sensació –tenim dades, també, però tenim la sensació– que en les darreres setmanes estem patint una certa apagada informativa per part de TV3. Quina és l'opinió del director?

El president

Moltes gràcies, senyor Santi Rodríguez. Li passem la paraula al senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Bé, jo, senyor diputat, no entro a valorar la presència d'un determinat partit en els informatius. Penso que aquesta és una missió del consell de l'audiovisual.

Però, dit això, també he de dir, diguem-ne, que deixem a criteri dels professionals dels serveis informatius l'elecció de les notícies i dels criteris pels quals se seleccionen. Jo li podria esmentar, i tinc una relació molt extensa... Però podem fer, si vol, una repassada molt ràpida sobre tots els temes en què hi ha hagut informació i aportacions per representants del Partit Popular a Catalunya, només en el mes de març, que van, doncs, des del cas de l'ITV amb la imputació de l'Oriol Pujol, la llei electoral i la llei de transparència, sobre la cimera anticorrupció, sobre les retallades en els ajuts als mitjans, sobre el procés sobiranista, sobre el cas Bárcenas, sobre els pressupostos municipals de Tarragona o a Barcelona, sobre una possible moció de censura a Badalona, sobre la supressió de la cimera anticrisi, sobre la reunió del Govern del passat dissabte, sobre el cas de Método 3 –que ara en parlàvem–, sobre la seva denúncia, sobre les sospites que el PPC en tenia –el Partit Popular, vull dir– i sobre si ha estat un intent d'acabar amb la carrera de la senyora Sánchez-Camacho.

Per tant, aquests i d'altres temes –perquè només he fet una petita..., o una relació, una part de la relació– han estat presents durant aquest mes de març, per posar un exemple, no? Ho dic perquè a mi em sembla que sí que se n'ha parlat, sincerament.

El president

Moltes gràcies, senyor Eugeni Sallent. Per reformular la pregunta, té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Una primera qüestió: és evident que estarem amatents al que digui el consell audiovisual en el seu informe de pluralisme. Però no podíem esperar, perquè, recentment –aquesta setmana mateix–, hem rebut el darrer informe del consell audiovisual del mes de novembre. I, quan estem detectant una cosa en el mateix moment, creiem que val la pena alertar que estem detectant aquesta disfunció, i no esperar quatre mesos, i, per tant, que el problema o el possible problema es prorrogui quatre mesos més, sense que hi hagi cap mena d'actuació.

Miri, nosaltres també tenim una llista, també fem seguiment dels teletinformatius. I jo la hi puc fer i citar també –és una cosa que no m'agrada fer, perquè es pot entrar en l'anècdota; el que passa, que, quan l'anècdota es repeteix massa sovint, a vegades potser deixa de ser una anècdota–: 25 de febrer, roda de premsa Alícia Sánchez-Camacho, *Telenotícies vespre*, no hi ha cap referència al Partit Popular de Catalunya; 2 de març, també, en el *Telenotícies migdia*, cap referència al Partit Popular –i ja no li ho citaré, però aquests dies sempre hi han notícies i hi han declaracions del Partit Popular de Catalunya–; 4 de març, ni al *Telenotícies migdia* ni al *Telenotícies vespre*; 5 de març, ni al migdia ni al vespre; 9 de març, al vespre, cap referència; 12 de març, al vespre, cap referència; 15 de març, cap referència al vespre; 16 de març, cap referència al migdia, no? Per tant, no és ja una anècdota, sinó que és una situació que es repeteix. Però, a més a més, jo valoraria...

El president

Senyor Santi Rodríguez, hauria d'anar acabant, si us plau.

Santi Rodríguez i Serra

Acabo. Jo valoraria el fet que aquesta queixa que avui estem plantejant aquí no ha estat una queixa recurrent per part del Partit Popular. Això significa que en altres èpoques segurament la presència que teníem en els teletinotícies era segurament més adequada o almenys la teníem percebuda d'una forma més equilibrada, cosa que ara no tenim.

Li agrairíem que revisessin aquesta presència i, si creuen que efectivament tenim raó, doncs, actuïn en el sentit de corregir aquesta manca d'equilibri que creiem que hi ha en aquest moment.

Gràcies.

El president

Gràcies. Té la paraula el senyor Eugeni Sallent.

El director de Televisió de Catalunya, SA

Ja hi pot comptar, senyor diputat, que ho revisarem, per intentar, diguem-ne, seguir aplicant els criteris de pluralitat que han d'imparar.

En qualsevol cas, sí que voldria dir que des de l'última vegada que va venir la senyora Alícia Sánchez-Camacho a TV3, malgrat haver estat convidada en diverses ocasions, doncs, ha declinat sempre les propostes. Dir també –dir-li també– que la senyora Dolors Montserrat va participar en un debat el passat 11 de març; que des del passat mes de gener hem viscut pel 3/24 cinc rodes de premsa en directe per representants del Partit Popular, i sense comptar, lògicament, diguem-ne, els representants del Govern espanyol, no?

Per tant, a mi em sembla que fem l'esforç de fer-ho; però, en qualsevol cas, jo em comprometo a revisar-ho.

El president

Moltes gràcies.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels sobre el contingut de l'entrevista al president de la Generalitat després del partit entre el F. C. Barcelona i el Milan (tram. 322-00027/10)

Passem a la pregunta 14, dins d'aquest bloc de continguts també, que formula al president de la corporació la senyora Núria Parlon, en nom del Grup Parlamentari Socialista.

Núria Parlon Gil

Sí, moltes gràcies. La pregunta que formulo, en aquest cas –i per això havia demanat també la possibilitat de poder visionar el vídeo al qual fa referència–, té a veure amb l'entrevista que se li fa al molt honorable president de la Generalitat després del triomf aclaparador del Barça davant del Milan.

Crec que en aquest cas hi ha una associació clarament nefasta que tota la gent que estava seguint el partit del Barça –és a dir, tots els catalans, els noranta mil catalans que hi havia seguint el partit del Barça– eren independentistes. El locutor –el que fa l'entrevista, el senyor Josep Maria Puig– diu clarament que, a excepció dels quatre mil seguidors del Milan, els noranta mil catalans i catalanes seguidors del Barça que estaven en el partit cridaven de manera unànime la independència de Catalunya. I, evidentment, d'aquesta manera, es dona pas al fet que, davant d'un triomf aclaparador, en aquest cas, del Barça, que podem compartir molts catalans i catalanes que estíem Catalunya, però que no som independentistes...; és a dir, victòria, triomf aclaparador, independència.

I dona pas al fet que el president de la Generalitat faci valoracions clarament polítiques amb relació a l'avenç cap a un estat propi, al dret a decidir. Opinions que s'han de manifestar en altres espais, però evidentment són clarament esbiaixades si es correlacionen amb una victòria, en aquest cas, del Barça, el qual estimen molts catalans, i té una afició de catalans i catalanes i de gent que no és de Catalunya. I, evidentment, molts dels catalans –m'hi jugo la mà–, dels noranta mil que estaven a l'estadi, no són independentistes.

Per tant, li demanaria si considera adient l'entrevista que es va produir al president de la Generalitat en aquests termes.

El president

Moltes gràcies, senyora Núria Parlon. Li passem la paraula, doncs, al senyor Brauli Duarte.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuels

Gràcies, senyor president. Bé. El fet de fer preguntes als presidents al Camp Nou no és una novetat, de fet,

s'ha fet en altres ocasions. Es va fer amb el president Maragall, es va fer també amb el president Montilla i, doncs, ara es continua fent amb el president Mas.

Les preguntes, com és lògic i no pot ser d'altra manera, versen al voltant de tot el que és noticable i que passa en el camp. I, per tant, aquell dia van haver-hi sis preguntes, en un període de tres minuts i poc; per tant, tampoc hi hauria gaire per entrar-hi. I d'aquestes sis preguntes, una fa referència, efectivament, als crits de suport a la independència que en el minut 17.14 de la primera part i en el minut 17.14 de la segona part es van escoltar allà. El presentador li va preguntar al president què sentia quan escoltava aquests crits.

Bé, jo crec que l'obligació que tenim com a mitjà en una situació com aquesta és parlar de tot allò que és noticable i que passa en el camp. I podem estar-hi d'acord o no podem estar-hi d'acord; això és una qüestió d'opcions. Però que en el camp, en el minut 17.14, es va escoltar allò i de la manera que es va escoltar en les dues parts... Almenys des del punt de vista dels qui estaven treballant... Ho van considerar com a noticable. I, per tant, els professionals que estaven allà van considerar que deixar d'incorporar aquest fet produït dintre del camp del Barça no entraria dintre de les normes de funcionament. I per això li van preguntar com se sentia el president Mas quan escoltava milers i milers i milers de persones cridar: «Independència!»

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duarte. Per reformular la pregunta o repreguntar, si vol, té la paraula la senyora Núria Parlon.

Núria Parlon Gil

No, simplement, llavors dedueixo que li sembla correcte que en aquest cas l'entrevistador fes una correlació perfecta entre els noranta mil espectadors que estàvem seguint el partit i asseverar que *tots* els espectadors eren unànimement independentistes. I si això creu que respon clarament als principis de pluralitat de la societat catalana que cal garantir per part dels mitjans públics de comunicació del nostre país.

El president

Moltes gràcies. Per contestar té la paraula el senyor Brauli Duarte.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais

Sí, diputada, a mi em sembla correcte que el presentador de TV3 li preguntés al president de la Generalitat de Catalunya –al president de Catalunya– què sent quan escolta aquests milers de persones cridar: «Independència!»

El president

Un cop estan fetes ja les preguntes 15, 16 i 17 –que, per l'ordre que teníem establert abans de la modificació, ens tocarien ara–, passem ja a la pregunta número..., divuitena.

Pregunta

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuais sobre la situació actual de la recepció de TV3 a les Illes Balears i al País Valencià (tram. 322-00017/10)

I amb ella iniciem el bloc sisè, que fa referència a la recepció de TV3 a les Illes Balears i al País Valencià. Per formular la pregunta, que la formula al president de la corporació, al senyor Brauli Duarte... La pregunta la fa el senyor Sergi Sabrià, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. Té la paraula.

Sergi Sabrià i Benito

Gràcies, president. Entre 2005 i 2010 el Govern català va arribar a tota una sèrie d'acords amb les Illes Balears, Aragó, Andorra, que permetien la recepció de TV3 en tot o en part d'aquests territoris, i, a canvi, les televisions andorrana, balear i aragonesa també es podien veure o a tot el Principat o en parts del Principat, i d'això en vam dir els «acords de reciprocitat».

Amb aquests acords es buscaven tres efectes diferents: permetre l'arribada de Televisió de Catalunya a tots els territoris de parla catalana d'una manera estable i també pactada, que era important; en segon lloc, tot i que les realitats, com deia, eren molt asimètriques, també permetia incrementar l'oferta de televisió en català, i, finalment, doncs, havia de permetre més coneixement interterritorial –i m'estalviaré dir «imaginarari col·lectiu» perquè no s'enfadi ningú.

Segons aquests pactes, l'ens de cada territori s'encarregava de facilitar el transport de la senyal dels veïns. I això ens permetia, també, fer un salt en el moment de la TDT. I s'acabaven els problemes legals de cobertura de TV3 al País Valencià i a les Illes Balears. Resolíem, d'altra banda, també, la manca de sensibilitat de l'Estat espanyol, que en el seu moment no va voler habilitar un canal múltiple de TDT. I, de fet, aprofitàvem l'única via legal que teníem segons la Llei de comunicació audiovisual espanyola.

Em sembla, doncs, que la reciprocitat tenia avantatges per a tothom. Però, malgrat això, finalment el tema no ha acabat de rutllar. Avui encara és més complicat. Els canals que s'anomenaven «internacionals» i que, per tant, oferien menys problemes de drets –com IBSat i també el de Televisió Valenciana– s'han tancat. I, per tant, poca cosa o res en queda, d'aquesta reciprocitat, cosa que, malgrat ser una pèrdua, també resol alguns altres dels problemes que teníem, perquè ara ja no hi hauria problemes de drets ni de continguts.

Una mica la pregunta és: saber quins plans de futur hi ha en aquest àmbit, si continua o pensen que continua sent important articular un espai audiovisual comú,

quines solucions tenen pensades o si només podem pensar a hores d'ara ja en internet o hi veuen altres alternatives.

El president

Moltes gràcies, diputat. Per contestar, té la paraula el senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, president. Bé. Tot el que fa referència a les relacions amb la resta de territoris de parla i cultura catalanes és una competència que, com vostè sap perfectament, és del Govern de la Generalitat, no és de la corporació.

Nosaltres l'única cosa que podem fer és contribuir a facilitar al màxim que qualsevol acord que s'adopti sigui aplicable en les millors condicions possibles. Així es va fer el 2008, quan les gestions del conseller Tresserras per intentar aconseguir aquesta reciprocitat. Des del consell de govern en aquell moment vam decidir facilitar que Canal 9 es pogués veure a través del nostre múltiplex, a l'espera que el Govern de la Generalitat Valenciana acceptés aquesta reciprocitat. Al final no va poder ser, com tots sabem.

I, personalment, estaria més que encantat que es pogués arribar a aquest acord de reciprocitat perquè TV3 pugui arribar, via TDT, a la totalitat de l'espai català de comunicació, que abasta, com deia abans, tots els territoris de llengua i cultura catalanes –allò que fa molts anys dèiem de «de Salses a Guardamar, i de Fraga fins a Maó» per entendre'ns.

D'altra banda, li he de dir que pel que fa a IB3, la relació amb les Illes és diferent que la del País Valencià. En aquests moments TV3cat, el Canal 33, Super3 i el 3/24 arriben sense problemes a les Illes via TDT, per aquest acord que tenim amb el Govern balear. I ells no poden fer arribar aquí IB3 per raons de contenció pressupostària –no poden pagar el trasllat–; aquesta és almenys la informació que ens van donar. Però mantenen l'acord i no tenen cap problema que allí es vegi TV3 en aquestes condicions.

I, per últim, dir que al País Valencià aquest acord de reciprocitat malauradament no és possible encara. I, per tant, nosaltres el que hem fet des de la corporació és reforçar al màxim la via –per cert, la via cap a la qual anem a tot arreu– del consum de televisió via internet. S'ha reforçat la sortida d'internet perquè es pugui veure sense problemes. I, per tant, es pot veure des d'aplicacions mòbils, des d'aplicacions de tauletes, les televisions connectades a internet i les videoconsols connectades.

No obstant, remarcar això: que jo estaria encantat amb aquest acord de reciprocitat. I, per tant –i això voldria subratllar-ho molt–, aquesta és una de les raons per la qual –ja ho vaig dir en l'anterior compareixença– tenim un especial interès a mantenir el segon Mux dintre de les competències de la corporació. No renunciem a aquest segon Mux; ja ho vaig dir la

setmana passada. I, per tant, volem que aquest segon Mux...

El president

Senyor Brauli Duart, hauria d'anar acabant.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

...sigui la via per garantir aquesta reciprocitat, el dia que les relacions siguin més fluides.

El president

Moltes gràcies. Disposava d'uns segons... Està...? (Pausa.) D'acord.

Passem, doncs, a la pregunta número 19.

Albert Batalla i Siscart

Està feta, president.

El president

Que ja està feta.

Preguntes

al president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals sobre el document «La necessitat de valorar amb rigor el servei públic de la CCMA i la seva fragilitat» (tram. 322-00023/10) i sobre el manifest «La CCMA, eina insubstituïble en la normalització lingüística del català» (tram. 322-00024/10)

I, per tant, passaríem ja a l'últim, dins del bloc de missions de servei públic. I ens quedarien dues preguntes, que són la 20 i la 21, que s'ha fet sol·licitud d'agrupar-les. Per tant, les farà el senyor Albert Batalla, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, al president de la corporació, senyor Brauli Duart.

Té la paraula el senyor Albert Batalla.

Albert Batalla i Siscart

Moltes gràcies, president. En aquestes darreres setmanes s'han fet públics dos manifestos, dues opinions avalades, en un primer cas, per cinquanta-sis investigadors de comunicació social a Catalunya, i, per l'altre, d'una sèrie d'intel·lectuals del nostre país, que volen posar en alerta i, en definitiva, volen exposar, també, dins de la situació de dificultats que estem vivint com a país, doncs, el paper important que està fent i que ha fet la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals –TV3, Catalunya Ràdio...–, en definitiva, tots els mitjans públics del nostre país, que depenen, en aquest cas, de la Generalitat de Catalunya.

Val a dir que l'explicació que es fa, en tots dos casos, denota una estima i, sobretot, també un punt de re-

ferència molt clar en la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. És a dir, parlem de gent que representen sensibilitats molt diferents i que provenen de llocs molt diferents, però que, en definitiva, tenen un punt en comú, que és la preocupació i la voluntat que la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals funcioni, vagi bé, esdevingui i continuï sent aquesta eina important de cohesió social, de cohesió territorial, també, en aquest cas, doncs, de rigor, de pluralitat i de cohesió nacional que ha representat, que representa i que ha de continuar representant.

En el contingut d'aquestes opinions s'hi expressen també algunes comparacions, i s'hi expressen algunes dades que són importants de ressaltar. S'han explicat, fa relativament poc, també, alguns dels aspectes, no?: 100 milions d'euros menys a la corporació respecte a uns anys enrere. Però, en canvi, l'audiència ha crescut i el lideratge s'ha mantingut. Per tant, es demostra clarament també, doncs, que de vegades les coses s'han de poder reordenar, s'han de poder buscar fórmules per tal d'adequar-nos a la realitat i, per altra banda, mantenir el lideratge i també mantenir l'audiència i allò per al qual TV3 i Catalunya Ràdio van ser creades.

Una de les coses, evidentment, per a les quals també van ser creades va ser per fomentar i per estimular la presència del català en el nostre país. Aquesta és, sens dubte, la posició principal del segon dels manifestos als quals feia referència.

Per tant, vista tota aquesta informació, que es desplega tant en el primer com en el segon dels manifestos, voldria saber l'opinió per part del president del consell de govern de la corporació sobre aquestes idees i sobre aquestes reivindicacions que es fan als manifestos.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Albert Batalla. Per contestar, té la paraula el senyor Brauli Duart.

El president del Consell de Govern de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, jo, d'entrada, voldria començar expressant el meu acord –jo diria que pràcticament total– amb l'esperit i amb els objectius dels documents dels manifestos que vostè acaba de citar.

I, personalment, m'alegra comprovar que tant la societat com els acadèmics que en formen part valoren la importància de la televisió i de la ràdio nacionals de Catalunya. No pot ser d'altra manera: comparteixo totalment la idea que la corporació té com a encàrrec una missió de servei públic que ha de transcendir les consideracions economicistes que s'han d'aplicar a les televisions privades. Nosaltres no som una televisió privada. Per tant, nosaltres no ens hem de regir per aquestes consideracions economicistes.

Una altra cosa, i en això sí que estarem tots d'acord, és que hem d'intentar gestionar els recursos públics que se'ns assignen de la manera més eficaç i més eficient.

I això, en aquests tres anys, ho hem aconseguit reduint costos, com vaig dir en l'anterior compareixença, en produccions, posem per cas, que en aquests moments ens estan costant un 35 per cent menys del que costaven fa tres anys i que continuen tenint el mateix valor, la mateixa qualitat i sobretot el mateix lideratge que tenien fa tres anys.

Per tant, la via és aquesta: la via és revisar el funcionament intern i ajustar al màxim tots els costos que es puguin de la nostra corporació. Per tant, no ens hem de regir per criteris economicistes, totalment d'acord. Nosaltres tenim d'altres valors, com són els valors de la rendibilitat social, com són els valors de la rendibilitat cultural, que, evidentment, el sector privat no té. I, per tant, nosaltres això ho hem de tenir molt present.

També crec que s'ha d'evitar, com diu algun d'aquests documents, qualsevol comparació entre el nostre model i el model de les televisions privades. El nostre model és el model que el Parlament de Catalunya va decidir per a la corporació. I, per tant, el nostre objectiu és mantenir-lo, reformular-lo, millorar-lo, per garantir aquest futur; però en absolut som una empresa privada amb els seus objectius, ni molt menys.

I, per últim, està claríssim que el paper que la Televisió de Catalunya i el paper de Catalunya Ràdio han fet per reforçar el català com a eina, com a instrument de defensa de la nostra llengua, d'impuls, d'ampliació i a la vegada com a eines, també, de cohesió social i nacional... Si no l'haguessin fet TV3 ni Catalunya Ràdio, aquí, almenys amb la intensitat amb què l'han fet, difícilment l'haurien fet d'altres iniciatives.

Per tant, identificació, com deia, pràcticament total. Jo només matisaria alguna qüestió molt puntual, com, per exemple, una de les afirmacions que es fa, que diu, literalment, si m'ho permeten, eh?: «La renúncia feta a la gestió per part de les freqüències que TV3 té concedides crea més obstacles a la difusió interterritorial entre els països de parla catalana i ens allunya encara més de la possibilitat de crear un espai comunicacional català». Com he explicat abans, no hem renunciat mai a cap freqüència. Per tant, em sap greu que la persona o persones que hagin redactat això no tinguessin present el que vaig dir aquí, ja no al febrer passat, sinó fins i tot al juny de l'any passat, on vaig deixar ben clar –el 22 de juny, aquí, en seu parlamentària– que nosaltres no renunciem a cap dels múltiples.

I, sobretot, en els últims temps, quan ens arriba la informació que des de l'Estat volen treure'ns un d'aquests dos múltiples, jo personalment els he enviat una carta en què els dic que en absolut hi renunciem. Em consta que el Govern de la Generalitat també ho ha fet. I, per tant, clar, crec que l'afirmació que hi ha una renúncia feta a la gestió de les freqüències de TV3, que pot crear un obstacle... En absolut, res més lluny de la nostra realitat. Al contrari, estem en la mateixa línia.

I, per tant, jo només puc reiterar el meu agraïment als signants d'aquests documents i el meu compromís que hem de continuar treballant tots junts per mantenir uns mitjans, en aquests moments, líders i, el que per mi és més important, excel·lentment valorats pels

ciutadans de Catalunya, en la primera posició de la valoració per òrgans externs a la corporació. Per tant, això és una de les coses que no només em plauen, sinó que poso damunt la taula el meu compromís per treballar el que calgui, entre tots junts, perquè en el futur continuï sent així.

El president

Moltes gràcies, senyor Brauli Duart. Senyor Batalla, vol reformular...? No? *(Pausa.)* D'acord.

Doncs, acabariem aquí la comissió de control. No, abans..., voldria agrair la confiança dipositada en la meva persona, i sobretot la presència del director de Televisió de Catalunya, el director de Catalunya Ràdio i el president de la corporació i tots els seus membres.

Moltes gràcies per ser-hi, i bona sort.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i sis minuts.